اووه

انتوني برونو

(ناول)

نسورتوب
حرص
لټې
شهوت
غرور
حسادت
غوسه

ژباړن: عزيز بسام

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووه

Seven

(ناول)

لیکوال:

انتوني برونو

ژباړونکی:

عزیز بسام

(c) ketabton.com: The Digital Library

* د کتاب نوم: اووه (ناول)

* لیکوال: انتوني برونو

* ژباړونکی: عزیز بسام

* خپروونکی: کائینات څېړنیز او د ژباړې مرکز: کابل - افغانستان

* کمپوز او ډیزاین: کائینات څېړنیز او د ژباړې مرکز

* لومړی چاپ: ۱۳۹٦ ش - ۲۰۱۷ ز

* د چاپ شمېر: ۱۰۰۰ ټوکه

* د خپروونو لړ: ۱۱۰

* ISBN: 978-9936-643-02-4

کائینات څېړنیز او دژباړې مرکـــــز

Kāyenāt Research and Translation Center

مرکز تحقیقات و ترجـــــمه کاینات

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

د پولیسو دوه کشفي افسران سامرسیټ او ډېویډ میلز د یوه داسې مجرم له قضیې سره لاس او ګرېوان دي چې پر له پسې ځنځیري وژنې تر سره کوي. اصلي قاتل خلک د اوو لویو ګناوو پر بنسټ وژني. نوموړی غرور، غوسه، حسادت، شهوت، نسورتوب، حرص او لټي لویې ګناوې ګڼي او هر هغه څوک چې د دغو ګناوو پر بنسټ وژني، د جرم په سیمې کې د ګناه نوم هم ورسره ولیکي.

د کشف افسر سامرسیټ اووه ورځې وروسته تقاعدېږي. سامرسیټ او ډېویډ میلز هڅه کوي چې قاتل ونیسي او د قانون مونګولو ته یې وسپاري. دا چې دا ځیرک قاتل په څه ډول نیول کېږي، او دا کشفي افسران څومره ستونزې ګالي، په دې پولیسي ناول کې به یې ومومئ.

یاد ناول د سینمایي فلم (اووه – Seven) پر بنسټ انتوني برونو په ۱۹۹۵ زېږدیز کال کې لیکلی دی. دا دوهم ناول دی چې په پښتو ژبه یې ژباړم. لومړی ژباړه مې د (۱۹۸۴) په نامه د نامتو لیکوال جورج اورویل یو سیاسي ناول وو چې په ۲۰۱۳ زېږدیز کال کې چاپ شو.

د دواړو کتابونو په ژباړه کې د هیواد نامتو لیکوال، شاعر او د اطلاعاتو او کلتور پخواني وزیر ښاغلي عبدالباري جهاني ډېر هڅولی یم او تر ډېره حده یې عالمانه لارښوونې راته کړې دي. زه د نوموړي منندوی یم او د ښاغلي عبدالباري جهاني له نظریو پرته به دا راته نا شونې وای چې انګرېزي کتابونه په دې ډول وژباړم . او غواړم د هېواد له نامتو لیکوال او ناول لیکونکي ښاغلي ایمل پسرلي څخه هم مننه وکړم چې د ژباړې په چارو کې یې لارښوونې راته وکړې. او همدارنګه غواړم د کابل پوهنتون د استاد ښاغلي محمود مرهون او د نوموړي تر مشرۍ لاندې د کائینات څېړنیز او د ژباړې مرکز څخه د زړه له کومې مننه وکړم چې دا کتاب یې په ښه بڼه راته چاپ کړ.

عزیز بسام

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړۍ څپرکی

نسورتوب (Gluttony)

کله چې سامرسيټ ساعت ته وکتل، ستنو يې په تياره شپه دوې بجې ښودلې. نومووړی تر يوه ساعت لا ډېر پر بستر باندې پروت وو، خو سترګې يې خلاصې وې او خوب نه ورتلی. د هغه په فکر کې ډېر څه ور ګرځېدل. درويشت کلونه د کشفي پوليس په توګه دنده تر سره کول او د وژل شويو انسانانو د قضيو د څېړلو وروسته – هغه ته نو اوس ډېره ستونزمنه وه چې په اسانۍ سره خوب ورشي.

يو کشفي پوليس انسان او انسانيت په ډېر بد حالت کې ويني. هغه د هر ډول وژنو سره چې انسان يې تصور کولای شي، لاس او ګرېوان وي. د بېلګي په توګه په ټوپک وژل شوي خلک، په چړو او يا په زهرو وژل شوي خلک، نارينه وو چې خپلې مېرمنې وژلي وي، ښځو چې مړونه وژلي وي، ماشومانو چې ميندې او پلرونه وژلي وي، دوستانو چې نور دوستان وژلي وي، او همدارنګه د بېګانه وو وژنه. دا وژنې کله د غلا په موخه تر سره کېږي، او کله هم هيڅ دليل او وجه يې معلومه نه وي.

خو سامرسيټ اوس نور هر څه پرېږدي. د نومووړي تقاعد ته يوازې اووه ورځې پاتې دي. هغه نور ښار پرېږدي، ټول جنايتونه هېروي، او په آرامۍ سره په خپل ټاټوبي کې نوی ژوند پيلوي.

هغه د خپل د ښار د تر حد ډېر تاوتريخوالي او جنايتونو شاهد وو. د هغه انځوريز پوسټرونه، کتابونه او نور شيان ټول شوي وه او نوي کور ته د لېږد او کډې لپاره چمتو وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوازې اووه نورې ورځې پاتې وې. هغه ته به کله کله دا په فکر کې ورګرځېده چې څومره ډېرې په دې ښار کې ژوند کړی وو. هغه دوه ځلې کوزده کړې وه. یو ځل یې وغوښتل چې ماشومان ولري – خو په ښار کې نه – هیڅکله هم نه.

هغه په دې پوه وو چې د ښار ژوند ماشومانو ته څه زیان رسوي. خو هغه ته تل دا احساس ورپه زړه کېدی چې باید ماشومان ولري. اوس هم ناوخته نه وو، هغه ته به تل دا په فکر کې ورګرځېده – پنځه څلوېښت کلونه دومره ډېر عمر نه وو چې انسان دې ماشومان ونشي لرلای. هغه اوس هم ښایي د ژوند د ملګرې سره وویني – دا ممکنه وه. هر څه ممکن وه خو چې یو ځل د دغه ځای څخه ووځي.

یو پله یې ناڅاپه پر معده باندې درد پیدا شو. آیا هغه خو به کومه تېروتنه نه کوله؟ هغه خپل ټول عمر په ښار کې تېر کړی وو. که یو ځل یې د کلي ژوند خوښ نه شو؟ هغه هڅه کوله چې ډېر ځُرت ونه وهي او ویده شي. هغه له ځانه سره وویل – هر څه به سم شي. د هغه یوازې اووه نورې ورځې د جنایت، شور ماشور، ګڼوډۍ او تاوتریخوالي په ښار کې پاتې دي، وروسته به د هغه ژوند بېرته له سر نه پیل شي.

د غرمې وروسته، سامرسیټ هغه کور ته یو ځل ورغلی چې نوموړي یې د اخیستلو پلان درلود. هغه یو زوړ کور وو او ترمیم ته یې اړتیا درلوده، خو بیا هم دده خوښ وو.

بېرته چې راتلی، په اورګاډي کې کښېنستی، د تګ په وخت کې یې فارمونو او ځمکو ته کتل. کلي وچ وه او فارمونه د بېدیاوو په څېر ښکارېدل. هغه چې ښه ځیر شو، سوځلي موټران یې پر وچو او خالي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځمکو ور په سترګو کېدل. هغه وپوهېدی چې ښار ته کرار کرار ور نیږدې کېږي. سامرسیټ لوګیو او دوړو ته وکتل چې پر ښار باندې خپرې وې. کله چې اورګاډی ودرېدی، هغه نه غوښتل چې ښکته شي. هغه غوښتل چې پر خپل سیټ باندې پاتې شي او بېرته خپل نوي کور ته لاړ شي خو له ځانه سره یې وویل چې اوس خو یوازې اووه نورې ورځې پاتې دي. هغه ددې توان درلود چې اووه نورې ورځې هم تېرې کړي. د درویشتو کلونو ستونزو وروسته به نو اووه ورځې څه وي؟

دباندې چې کله پر سړک باندې ټکسي ته ایسار وو، د ښار وحشت–ځپلي حقیقت یې زړه ور وخوړ. د ټرافیکو شور ماشور، د وګړو ځغستاوو، چیغو، نعرو او بې پروایي ټوله ځای له وحشت نه ډک کړی وو.

یوه لېون–حاله او آواره سړي غوښتل چې د یوه ګرځندوی د کالو بکس پورته کړي.

لېوني سړي نعره کړه: "زه به ټکسي ونیسم، زه پوهېږم چې څنګه ټکسي درته ونیسم."

خو د ګرځندوی سره د هغه مېرمن هم ورسره وه، او لونې یې وډاربدلي – د هغه مرسته یې نه غوښتله. سامرسیټ غوښتل چې مرسته ورسره وکړي، خو نه یې شوای کولای. که هغه سړی تښتېدلای وای، سامرسیټ نشوای کولای چې مسؤلیت یې په غاړه واخلي. خلک باید خپلې ستونزې په خپله حل کړي. سامرسیټ په یوه ټکسي کې سپور شو او د موټروان څخه یې وغوښتل چې کور ته یې بوځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر لارې باندې څنګ ته يې يو امبولانس د پوليسو د دوو موټرانو سره تېر شو. سامرسيټ وليدل چې د سړک پر څنګلاره باندې يو جسد پروت وو. هغه وليدل چې مخ يې په وينو لړلی وو، سامرسيټ تشويش وکړ -او فکر يې کاوه کېږي هغه به اوس هم ژوندی وي. په بله کوڅه کې بيا جګړه روانه وه. د جګړې د ميدان پر شا او خوا خلک راټول شول او په چيغو او نعرو يې پيل وکړ. کله چې د هغوی موټر تېر شو، سامرسيټ بېرته پر خپلې څوکۍ باندې تکيه وکړه او سترګې يې پټې کړې. هغه نه غوښتل چې نور ورته وګوري.

موټروان پوښتنه وکړه: "تا چېرته غوښتل چې ولاړ شې؟"

سامرسيټ سترګې خلاصې کړې، او ويې ويل: " له دې ځای نه ډېر لېرې."

وو، هغه خو همداسې ګومان وکړ. ډېر لېرې له دې ځای نه – هغه بېرته سترګې پټې کړې او ډېره ژوره سا يې وايستله...

د ټليفون غږ سهار وختي بيا سامرسيټ له خوبه راپاڅوئ. يو بل قتل تر سره شوی وو. کله چې د بستر نه را ولاړ شو، هيله يې کوله چې د تل په شان نور ډېر باک پرې و نه کړي. د هغه په آند په بې باکۍ به د نومړي راتلونکي اووه ورځې په اسانۍ سره تېرې شي.

کله چې سامرسيټ د پېښې ځای ته ورسېد، د پوليسو د حوزې کارکوونکو عکسونه اخيستل او د ګوتو د نښو پسې ګرځېدل. مړی پر ځمکه باندې د جسد په ځانګړې کڅوړه کې پروت وو او ايستلو ته چمتو وو. پر دېوال باندې ډېره وينه وه او د جسد تر څنګ يوه توپنچه هم پر ځمکه پرته وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه پوليس وويل: "ګاونډيانو د هغوی د چيغو آوازونه اورېدلي دي. هغه کس چې د دوی د کور تر شا ژوند کوي، وايي چې د دوی شور ماشور کابو دوه ساعته دوام وکړ او تل به د دوی دا حال وو."

يو ځوان چې لنډ وربښتان يې وه او چرمي جمپر يې اغوستی وو، کوټې ته وردننه شو. ځوان سړي وويل: "د کشف افسر سامرسيټ، زه ډېويډ ميلز يم، او نن زما لومړی ورځ ده چې د انسان وژنې قضيه څېړم."

سامرسيټ لاس ورکړ، خو څه يې ونه ويل. ميلز سامرسيټ ته کتل چې د کوټې شا او خوا ګرځېدی را ګرځېدی. سامرسيټ يو ډنګر، ميانه عمره تورپوستی سړی وو چې تروش او خپه مخ يې وو او سترګو يې کڅوړې کړي وې. کله چې ميلز به ويل چې هغه به د سامرسيټ سره يو ځای کار وکړي، نو د پوليسو په حوزه کې به هر يوه خندله. ميلز به حيران وو چې دا نو ولې؟

سامرسيټ وپوښتل: "د وروستي ځل لپاره دې چېرته دنده تر سره کړه؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز: "سپرینګ-فیلډ، په شمال کې واقع دی."

سامرسیټ: "هلته به په کال کې څو مره د قتل قضیې پیښېدلې؟"

میلز: "کابو شپېته یا اویا قضیې."

سامرسیټ: "دلته په یوه میاشت کې دومره قتلونه تر سره کېږي."

میلز: "هوکې، خو هلته یوازې دریو کشفي افسرانو کار کاوه."

میلز نه غوښتل چې خپله نوې دنده په جګړه پیل کړي، خو هغه سپرنګ-فیلډ ځکه پرېښود چې دده په آند هغه ډېر کوچنی وو او دومره مهم ښار نه وو. هغه غوښتل چې د ریښتیني کشفي افسر دنده تر سره کړي. هغه غوښتل داسې ځای دنده تر سره کړي چې کار یې د ارزښت وړ وګرځي.

سامرسیټ فکر وکړ چې میلز احمق دی چې په ښار کې یې ځانته کار کول غوره کړل. سامرسیټ وویل: "ستا ښځه غواړم چې د راتلونکو اوو ورځو لپاره دا په یاد ولرې چې دا سپرینګ-فیلډ نه دی..."

سهار وختي، میلز له خوبه پاڅېدی او پر خپل بستر باندې ناست وو. مېرمنه یې ټرېسي تر څنګ ورسره پرته وه. د هغې دا ښار د شور ماشور، ناپاکۍ او جنایتونو له کبله نه خوښېدی.

میلز د خپلې مېرمنې څېره پېژندلې وه. د ټرېسي غټې سترګې او کوچنی خوله وه، او میلز ته به یې هر کله یو ماشوم ورپه یاد کړ. هغه فکر کاوه چې مېرمنه یې په موسکا خوله ښایسته ښکاري. خو کله چې نوموړې دې ښار ته را کډه شوه، ډېر یې نه خندل. د هغې پر مخ به تل وېره او پرېشاني ښکارېده. حتا په خوب کې به لا وېرېدله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز به هم فکر کاوه دې ښار ته راتګ کېږي د هغه یوه لویه غلطي وي. کېږي سامرسیټ ریښتیا ویلي وي. سپرینګ–فیلډ تر دې ځای ښه وو.

بیا په فکر کې ور وګرځېدل چې نه! هغه ښه پرېکړه کړې چې دې ښار ته را کډه شو. او همدارنګه خوشحاله هم وو چې سامرسیټ به ژر تقاعد شي. هغه په پای کې پوه شو چې د پولیسو په حوزه کې ولې هر یوه غوښتل چې سامرسیټ دې ژر لاړ شي.

ناڅاپه د ټلیفون زنګ راغی، ټرېسي وغورځېده او په لوړ آواز یې وویل: "دا څه وه!"

د مخه له دې چې دوهم زنګ راشي، میلز ژر ټلیفون پورته کړ او ټرېسي ته یې وویل: "هیڅ خبره نه ده، د ټلیفون زنګ وو."

سامرسیټ زنګ وهلی وو، او ویې ویل: "پر ۳۷۷ بایلر سړک باندې زما سرهووینه."

د سامرسیټ خبرې میلز ناکراره کړ. او ویې پوښتل: "څه خبره ده؟"

سامرسیټ: "ښایي قتل"، مخکې له دې چې میلز کومه بله پوښتنه وکړي، سامرسیټ ټلیفون بند کړ.

کله چې میلز راورسېدی، سامرسیټ د اپارتمانونو د ودانۍ د باندې پر *بایلر سړک* ولاړ وو.

سامرسیټ: "دننه برېښنا نشته، څراغ ته اړتیا لرو."

میلز وپوښتل: "ستا په ګومان کله به وژل شوی وي؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"نه پوهېږم، خو دومره درته ویلای شم چې د پنځه ځلوېښتو دقیقو را پدېخوا یې د آشو پر کاسه باندې مخ پروت دی."

د اپارتمان دننه چټلې او ککړې کاسې، لوښې، خلاصې کوتۍ او د خواړو بکسونه هرې خوا ته پراته وه. د ځځلی پر سطل باندې میاشې ګرځېدلې، او ډېر بد بوی یې ولاړېدی. یو ډېر چاغ سړی د مېز سره ناست وو او مخ یې د آشو پر کاسه پروت وو. هغوی تر اوسه پورې داسې چاغ سړی نه وو لیدلی.

سامرسیټ ولیدل چې د چاغ سړي پښې او لاسونه تړلي وه. هیڅ یې سر نه خلاصېدی چې څه ورپېښ شوي وه. وروسته یو عدلي ډاکټر کوټې ته ور دننه شو، او کشفي افسرانو ته یې هیڅ ونه کتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز وپوښتل: "څه فکر کوې، آیا زهریې ورکړې دې؟"

د ځواب ورکولو پر ځای، ډاکټر د سړي مخ د آشو د کاسې څخه را پورته کړ، او ویې ویل: "مړ دی، د لاس څراغ دې دده پرخوله باندې برابر کړه. څه شي وینې؟"

سامرسیټ څراغ د سړي پر خولې برابر کړ.

ډاکټر: "کوچنی آبي رنګه ټوټې یې په خوله کې وینې ؟"

سامرسیټ: " هو کې، دا څه دي ډاکټره؟ "

ډاکټر: "نه پوهېږم، هیڅکله مې داسې شی نه وو لیدلی."

د سړي سر یې بېرته د آشو پر کاسه ایله کړ.

د مړي نوم پیټر ایوبانکس وو. جسد د عدلي طب په کوټه کې پروت وو او میلز او سامرسیټ د ډاکټر سره خبرې کولې.

ایوبانکس تل چاغ وو، خو نه دومره چاغ لکه څنګه چې په مړ حالت کې پړسېدلی ښکارېدی. وزن یې کابو ۳۰۴ پونډه وو. ډاکټر وویل چې ځینې هدوکي یې د ډېر وزن له کبله کاږه شوي دي.

د میلز په ګومان دا سړی کېدای د زهرو په واسطه مړ شوی وي، خو ډاکټر دا نه منله. ډاکټر د آزمایښت لپاره د جسد ځینې ځایونه غوڅ کړي وه، او میلز ته یې ور وښودل چې زهر ورکړل شوي نه وه. میلز په ځیر سره ورته وکتل او ویې پوښتل: "آیا ته وایې چې دا سړی د ډېر خوراک له کبله مړ شوی دی؟"

ډاکټر: "هو کې، دا د هغه د مړینې یوازینی سبب کېدای شي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسيټ وويل: "نو دده پر څټ باندې دا نښې د څه دي؟ داسې ښکاري لکه پر سر باندې چې يې ټوپک په فشار باندې نيول شوی وي."

ډاکټر: "ډېر امکان لري، چې ټوپک يې په فشار سره پر سر باندې ايښودل شوی وي، او پر ځان باندې يې څرګنده ښکاري."

سامرسيټ پر مېز باندې مرتبانونو او ګيلاسونو ته وکتل، يو ګيلاس يې را پورته کړ او ويې پوښتل: "ډاکټر صاحب، زه يوه پوښتنه لرم. آيا دغه آبي رنګه مواد د مړي په خوله کې وه؟"

ډاکټر: "نه، دا چې ستا په لاس کې دي، دا مې د مړي په معده کې وموندل. هغه چې يې په خوله کې وه دلته په دغه ګيلاس کې دي."

سامرسيټ: "ستا په نظر دا به څه وي؟"

ډاکټر خپل سر وښوروی، او ويې ويل: " زه نه پوهېږم." د مړي جسد يې په کڅوړه کې وپوښئ.

ډاکټر: "نن سهار يې څلور جسدونه دلته راوړل. او موږ ډېر مصروفه وو."

کله چې ډاکټر روان شو، سامرسيټ وپوښتل: "که د آبي رنګه موادو په هکله مو معلومات تر لاسه کړ، ماته ژر احوال راکړئ."

وروسته له غرمې، کپتان پر څوکۍ ناست وو او د چاغ سړي د قضيې په اړه يې راپورونه لوستل. هغه سړي اوس بل نوم نه درلود. اوس صرف "چاغ سړی" نومېدئ. کله چې کپتان د ډاکټر رپورټ لوستی، ميلز ايسار وو. د کپتان عمر د پنځوسو کلونو په شا او خوا کې وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځان پوستکي يې ډېر خراب وو او مخ يې داسې ښکارېدی لکه تر سترګو لاندې چې يې غټې کڅوړې ځوړنده وي.

میلز لیدل چې سامرسیټ پر دا قضیې باندې ډېر زیات کار کړی وو. هغه به حیران وو چې سامرسیټ به څه ډول سړی وي. د ګواښ او خطر په وخت کې به سامرسیټ څه وکړي؟ آیا سامرسیټ به تر میلز ژر غبرګون ښودلای وای کله چې ریک پارسنز... هغه ته پخوا وختونه ور په یاد شول.

میلز او ریک د ښوونځی د وخت ملګري وه. ریک په سپرینګ-فیلډ کې تر ټولو ښه د پولیسو افسر وو. خو هغه شپه کله چې دوی دواړو د مړینې پر یوې قضیې باندې یو ځای کار کاوه، میلز دا فکر کاوه چې قاتل به پر پولیس باندې فیر و نه کړي. کله چې میلز ولیدل چې د سړي په لاس کې وسله ده، نو ډېر ژر یې فیر و نه کړ. میلز یو څه ډېر انتظار و ایستئ. سړي پر ریک باندې فیر وکړ - او ریک به اوس د ژوند تر پایه د ګوډانو پر څوکۍ باندې ګرځي. ریک او ټرېسي به خامخا فکر کوي چې د میلز ګناه نه وه، خو میلز تل فکر کوي چې پخپله ملامت دی.

څو شېبې وروسته، کپټان د راپور په اړه خپل سر ښوراوه، او ويې ويل: "هېڅ باور نشم کولای، ته څه وایې؟"

سامرسیټ سر وښوراوه: "هوکې، دا سړي باید یوه لاره غوره کړې وای. یا یې باید ډېر خواړه خوړلي وای او یا باید ویشتل شوی وای. قاتل د هغه مخې ته خواړه ایښي وه، او په هغه یې په زوره خوړله. کابو دوولس ساعتونه مسلسل یې په هغه باندې په زوره ډوډۍ خوړله. قاتل هغه نه پرېښودی چې ویده شي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

کپتان ډېر وارخطا ښکارېدی. میلز وپوهېدی چې هغه څه ډول احساس درلود. هغه هم نه غوښتل چې په دې باور وکړي.

سامرسیټ وویل: "زه فکر کوم چې دا یې لا اوس پیل دی."

کپتان په غوسه وویل: "موږ تر اوسه نه پوهېږو. تر اوسه خو صرف یو نفر وژل شوی دی. نه څلور یا درې. حتی دوه لا نه."

سامرسیټ ستړی ښکارېدی، او ویې ویل: "نو ددې کار دلیل څه دی؟"

کپتان په غوسه وویل: "بیا یې مه شروع کوه سامرسیټه!، د مخه د هر شي وړاندوینه مه کوه، ته هیڅ کوم ثبوت نه لرې چې دا سې یو بل قتل به تر سره شي."

سامرسیټ ډېر ستومانه وو، او نه یې غوښتل چې استدلال وکړي، نو یې وویل: "زه غواړم چې ددې قضیې څخه ځان وباسم."

کپتان وویل: "ستا خو صرف یوه اوونۍ پاتې ده، نو څه فرق به وکړي؟"

سامرسیټ وویل: "دا زما وروستۍ قضیه نشي کېدلای. دا به دوام پیدا کړي. زه نه غواړم چې د قضیې د پای ته رسولو نه مخکې ولاړ شم."
سامرسیټ میلز ته اشاره کړه او ویې ویل: "او که زما نظر غواړې، نو دا به ستا لومړنۍ قضیه نه وي."

میلز د ځای نه وخوځېد، او په لوړ آواز یې وویل: "دا زما لومړنۍ قضیه نه ده! او ته په پوهېږې!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسيټ: "دا دده لپاره ډېر وختي دی. ميلز د داسې قضيو لپاره چمتو نه دی."

کپتان وويل: "ګوره، زه کوم بل د کشف افسر نه لرم چې دا قضيه ور وسپارم. موږ ډېر افسران نه لرو. او ته هم په دې خبر يې."

ميلز وويل: "ما ته يې راکړه کپتان صاحبه. زه يې حل کولای شم."

کپتان مخ واړوی او د سامرسيټ سترګو ته يې په ځير سره وکتل، او ويې ويل: "ته د دې قاتل په اړه ريښتيا وايې؟ ته فکر کوې چې دا اوس د هر څه پيل دی؟"

سامرسيټ په "هوکې" سره سر ورته وښوروئ.

کپتان په لوړ آواز وويل: "اوف!، ما هر وخت غوښتل چې تا غلط ثابت کړم، خو ته هر کله پر حق يې، نو ځکه د چاغ سړي قضيه تا ته در پرېږدم. او ميلز، تا ته به يوه بله قضيه درکړم چې کار پرې وکړې."

ميلز: "خو کپتان صاحب..."

کپتان: "خو خو نشته! دا زما پرېکړه ده. اوس ورځه!"

د ميلز اعصاب ډېر خراب شول او غوښتل يې چې څوکۍ تر کړکۍ لاندې وغورځوي. هغه غوښتل چې د سامرسيټ سره پاتې شي. هغه نه غوښتل چې دوی فکر وکړي چې ميلز دا دنده نوې پيل کړې ده. هغه غوښتل چې کپتان ته ور وښيي چې يوازې هم کار کولای شي. حتی که په ښار کې هم وي.

کپتان بيا په امر وويل: "تا واورېدل ميلزه، ورځه!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم څپرکی

حرص (Greed)

راتلونکی سهار سامرسیټ په خپل دفتر کې ناست وو چې کپتان یې دفتر ته ورننوتی.

کپتان وپوښتل: "خبر شوې؟"

سامرسیټ: "په څه شي؟"

کپتان: "پرون د ایلي ګولډ مړی پیدا شو."

ګولډ په ښار کې تر ټولو نامتو د مدافع وکیل وو. هیڅ داسې مجرم نه وو چې ګولډ یې دفاع نشوای کولای. هر څومره چې به مجرم بد وو، ګولډ به د مدافع وکیل په توګه د هغه دفاع کوله. که مجرم ډېرې پیسې ورکړې وای، هغه به تر پایه پورې هڅه کوله چې مجرم د محاکمه کېدو نه وژغوري. په دې یې باک لا نه کاوه چې جرم یې څومره بد دی.

کپتان وویل: "یو څوک یې دفتر ته په پټه ورغلی او ځای پر ځای یې وژلی دی، او د هغه په وینه یې پر ځمکه د (حرص) کلمه لیکلې وه."

"حرص؟"، سامرسیټ ددې پر ځای چې حیران شي، د ایلي ګولډ د نورو بدو کړنو په فکر کې ولاړ.

کپتان: "زه میلز ته دنده ورکوم چې دا قضیه مخې ته بوځي. ما ورته ویلي وه چې ډېر ژر به یوه قضیه ور وسپارم. کاشکې داسې یوه پېښه نه وای." سامرسیټ بېرته ټایپ کولو ته ادامه ورکړه، او ویې ویل:

"زه ډاډه یم چې ښه به یې مخې ته بوځي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

کپتان خپل سر ښوراوه او شکمن ښکارېده. "ستا به هغه ځای خوښ نه شي. ته پوهېږې چې ته به لاړ نشې. دا یوازې ستا په فکر کې در ګرځي چې ته تلای شې."

سامرسیټ وویل: "زه اوس دا ځای نشم پرېښودلای. ددې ځای په چاپېریال او شرایطو مې اوس هیڅ سر نه خلاصېږي. پخوا به خلکو یو څوک دیوه دلیل پر بنسټ وژی، حتی که یو نا معلومه دلیل به هم وو. خو اوس خلک د لوبې او ساعتېری لپاره نور خلک وژني، او دې ته ګوري چې څه به وروسته پېښ شي."

کپتان یوه اوږده سا و ایستله، او ویې ویل: "زه پوهېږم چې ته څه وایې. زما غوښتنه دا ده چې تا له لاسه ورنکړم. دوی نور ستا غوندې د کشف افسران نه روزي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ وویل: "میلز درسره دی، هغه به ښه کار درسره وکړي."

کپتان: "خو هغه به ستا غوندې نه وي."

سامرسیټ ته هم په فکر کې ورګرځېده – لکه هغه چې نه په پوهېږي چې میلز څه کوي.

کپتان په داسې حال کې چې د آبي رنګه موادو ډک کوچنی مرتبان یې په لاس کې وو، وویل: "اوف، نیږدې مې هېر شوي وای. د چاغ سړي په معده کې دغه مواد وه. ډاکټر فکر کوي چې قاتل دا مواد په هغه باندې په زوره خوړلي دي. دا د ځمکې د فرش ټوټې دي."

سامرسیټ بېرته د ایوبانکس یا چاغ سړي اپارتمان ته لاړی. هغه غوښتل چې پوه شي چې دا آبي رنګه مواد به د کوم ځای نه شکول شوي وي. هغه هرې خوا ته وکتل خو هېڅ یې پیدا نکړای شوای، خو کله چې یې د یخچال لاندې وکتل، وپوهېدی چې دا مواد د هغه ځای نه شکول شوي وه. هغه غتې ټوټې چې د سامرسیټ په مرتبان کې وې، نوموړې هغه واخیستې او پر کوچني سوریانو یې بېرته کښېښودې، چې بېرته سمې او برابرې هلته نصب شوې. کوم چا یخچال له خپله ځایه بې ځایه کړی وو او د فرش ټوټې یې جلا کړې وې.

سامرسیټ هڅه وکړه چې یخچال د خپله ځایه را کش کړي تر څو وګوري تر شا یې څه دي. د دېوال څخه یې خاورې او چټلي پاکه کړه، او چې کله ځیر شو، نو ویې لیدل چې پر دېوال لیکلي وه (*نسورتوب*). یو پاک سپین رنګه کاغذ پر دیوال ځوړند وو. سامرسیټ هک پک شو. هغه لاس وغځوی چې کاغذ راواخلي، خو یو څه ډېر یې باید لاس ورغځولای وای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته سامرسيټ په خپل خالي اپارتمان کې د چاغ سړي د يخچال تر شا د موندل شوي ټوټې په اړه فکر کاوه.

که هغه په دې اړه څه و نه وايي، نو د ايوبانکس او ګولډ د قتلونو تر منځ تړاو ته به د هيڅ چا فکر ونه شي، او دا به ميلز ته ستونزمن وي تر څو په حقيقت پوه شي. خو سامرسيټ داسې نشواى کولاى... ميلز دې ته چمتو نه وو. ميلز خو دا فکر کاوه چې هغه ددې کار وړ دى، خو په اصل کې يې نشواى کولاى. دا تر اوسه پورې د سامرسيټ ستونزه او مسؤليت وو. نو نوموړى اوس د دوو شيانو سره مخ وو: *(نسورتوب)* او *(حرص)* .

ميلز د هغه نوټ په لوستلو چې د چاغ سړي د يخچال تر شا موندل شوى وو، ډېر تعجب وکړ، او ويې ويل: " ته به نو وايې چې د وروستيو دوو قتلونو تر منځ کوم تړاو شته."

هغه نوټ بيا ووايه، چې پر ليکلي وه: "*اوږده ده لاره خو ستونزمنه – د دوږخ د باندې، لاره ځي روښنايي ته.*"

ميلز وويل: "دا نو څه مانا؟ آيا هغه غواړي چې موږ ته يو څه ووايي؟ دا خو ما ته لېونتوب ښکاري."

د سامرسيټ لپاره ډېره ستونزمنه وه چې ځان کنټرول کړي. خو ددې پر ځاى چې ميلز ته ووايي چې "احمق يې"، د هغه دوو کلمو انځورونه يې په لاس کې ونيول، چې پر يوه په وينو *(حرص)* ليکلى وو، او پر بل باندې *(نسورتوب)*، او ويې ويل: "آيا تا کله د اوو لويو ګناوو په اړه څه اورېدلي ميلزه؟ *حرص، نسورتوب، غوسه، حسادت، لټي، غرور او شهوت*؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میلز کرار کرار سر خلاص شو او ویې ویل: "نو ته فکر کوې چې قاتل د هرې ګناه لپاره یو کس وژني؟"

سامرسیټ: "زه خو همداسې فکر کوم، همداسې نه ده؟"

میلز حیران شو او ویې ویل: "اوف، نو دا دوارې قضیې له یو بل سره تړاو لري؟"

سامرسیټ خو پوهېدی، سر یې وښوروئ چې هو کې، او ویې ویل: "تا خو د ډېر کار غوښتنه کوله، دا دی اوس کار درته پیدا شو."

د سامرسیټ د تقاعد وروسته چې به کومې څېړنې میلز تر سره کوي، د سامرسیټ په آند پایله به یې هیڅ وي، او قاتل به بېله کومې ستونزې ټول قتلونه تر سره کړي. دا په دې مانا نه وه چې میلز نه په پوهېدی. میلز په اصل کې په ځنځیري وژنو نه پوهېدی - دا سپرینګ-فیلډ نه دی.

هر څومره چې سامرسیټ هڅه وکړه چې دا ځای پرېږدي، نه یې شوای کولای. اوس باید لاړ نشي. هغه نشوای کولای چې میلز یوازې پرېږدي. هغه باید د میلز سره یو ځای دا څېړنې او قضیې مخې ته بوځي.

څو شېبې وروسته میلز په داسې حال کې چې د ګولډ په دفتر کې یې قدم واهه، سم دلاسه یې خپل نوټونه لوستل.

د مېز تر شا پر دېوال باندې یوه غټه نقاشي وه. هغه یوه مډرنه نقاشي وه، چې په تور، سور او زرغون رنګونو باندې کرښې او شکلونه باندې رسم شوي وه. پر مېز باندې د وزن ماشین پروت وو او وینه پر وچه شوې وه. پر ځمکه باندې پر لیکل شوي پاڼو د وینو رنګ تر وچېدو وروسته سور او نصواري اوو ښتی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز غوښتل چې اسناد او شواهد پیدا کړي – البته داسې نښې او نښانې چې دوی باید د ثبوت موندلو په موخه د هغه نه کار واخلي. نوموړي غوښتل چې دا ثابته کړي چې سامرسیټ یوازې کس نه دی چې ځیرنیز کارونه سر ته رسوي. میلز په دې باور درلود چې د پیښې محل او ځای د جرم په ثابتولو کې ډېر مهم دی. باید سندونه، نښې او شواهد موجود وي تر څو د دوی سره د مجرم په پیدا کولو کې مرسته وکړي.

میلز د یوې میانه سنې ښځې انځور راپورته کړ. په انځور کې ښځې د درواغو موسکا کړې وه، ډېر آرایش یې کړی وو او وریښتان یې هم سره رنګ کړي وه. نوموړې آغلې ګولۍ وه. قاتل د آغلي ګولۍ پر انځور باندې د هغې د سترګو پر شا او خوا په وینو ګردې حلقې رسم کړې وې.

میلز فکر کاوه آیا کېدای شي دا کوم څرک وي؟ ولې قاتل د هغې د سترګو پر شا او خوا داسې حلقې رسم کړې وې؟ آیا دا به د قاتل راتلونکی هدف وي؟ آیا هغې کوم څه لیدلي دي؟ میلز نه په پوهېدی. دا څه وه چې د میلز سره نه په خلاصېدی؟ آیا داسې څه خو به نه وي چې هغوی ورته کتل خو سر یې نه په خلاصېدی؟

راتلونکی سهار سامرسیټ په خپل دفتر کې ناست وو او د "چاغ سړي" پر قضیې باندې یې کار کاوه او میلز یې دفتر ته وردننه شو. د میلز په لاس کې د ګولۍ د قضیې ډېر کاغذونه وه، او ټوله یې پر خپل مېز باندې کښېښودل او د ګولۍ د دفتر انځورونو ته یې کتل.

لومړی سامرسیټ غوښتل چې مرسته ورسره وکړي، خو وروسته یې فکر وکړ چې میلز باید په خپله په کار بلد شي. میلز به آخر په کار بلد شي او سامرسیټ خو درې ورځې وروسته دا ځای پرېښودی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو تر څو چې میلز خپلې څېړنې تر سره کوي او پای ته یې رسوي، نور خلک به هم مړه شي. نوموړي مرستې ته اړتیا درلوده. داسې مرسته چې لاره ورته وښودل شي. سامرسیټ خپل قلم کښېښود، او ویې ویل: "په اصل کې موږ د یو ځنځیري قاتل په لټه کې یو."

میلز پر سامرسیټ باندې په لوړ آواز نعره کړه: "ته فکر کوې چې زه احمق یم؟!!"

سامرسیټ ډېر په خواشینۍ سره وویل: "نه، مطلب مې دا نه وو. هدف مې دا وو چې موږ تر اوسه په دې اړه خبرې نه دې کړې. زما په آند موږ باید په دې اړه خبرې وکړو."

میلز: "زه نه غواړم خبرې وکړم."

سامرسیټ: "ولې؟"

میلز: " په دې خاطر که موږ پر هغه د ځنځیري قاتل نوم کښېږدو، دا قضیه به FBI (د امریکا د فدرال پولیسو څېړنیزه اداره) ځانته واخلي، او بیا موږ باید د هغوی لپاره کار وکړو.

سامرسیټ: "خو... "

میلز: "نه !، زه حتی نه غواړم په دې اړه خبرې لا وکړم."

هماغه شېبه د ټلیفون زنګ راغی. د ټلیفون په لین کې ټرېسي، د میلز مېرمنه وه. هغې غوښتل چې د سامرسیټ سره خبرې وکړي، خو د سامرسیټ هیڅ سر خلاص نه شو چې ولې.

ټرېسي: "د کشف افسر سامرسیټه، آیا کولای شي د نن شپې ډوډۍ زموږ سره یو ځای وخورې؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسيټ: "ښه، مننه، ته ډېره مهربانه يې."

ټرېسي: "زه ډېر ښه پخلی کوم او د میلز څه مې ستا په اړه ډېر څه اورېدلي دي. مخکې له دې چې ته لاړ شې، زه غواړم ستا سره ووينم."

شپه شوه، او کله چې ميلز د سامرسيټ سره خپل د اپارتمان زينو ته ختئ، ناراحته احساس يې کاوه. سامرسيټ پوهېدی چې ميلز خوشحاله نه ښکاري، خو سريې خلاص نه شو چې ولې.

د ډوډۍ خوړلو په خونه کې مېز په ډېر ښه ډول د دريو کسانو لپاره چمتو شوی وو.

يوه ځوانه ښځه د پخلنځی څخه را ووتله، په کرار آواز يې وويل: "سلام ښاغليو."

سامرسيټ وليدل چې ټرېسي ډېره ښايسته موسکا درلودله، او ويې ويل: "سلام ټرېسي، ستاسو په ليدو خوشحاله شوم."

ټرېسي: "هيله کوم، کښېنئ، د څښلو لپاره څه راوړم؟"

سامرسيټ خپل کوټ و ايستی، او ويې ويل: "نه مننه، اوس نه" – وروسته يې سر د پخلنځی خواته وښوراوه، او ويې ويل: "د خواړو ښه بوی دی."

ټرېسي د سامرسيټ توپنچې ته وکتل. سامرسيټ وليدل چې ټرېسي ښه احساس و نه کړ، نو سامرسيټ وويل: "د ډوډۍ پر مېز باندې زه خپله توپنچه ايسته کوم، ځکه دا ښه نه دی چې د ډوډۍ پر وخت مو توپنچه پر بغل باندې نښتې وي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټرېسي په خندا شوه، او ويې ويل: "ته پوهېږې، هر څومره چې توپنچو ته ګورم، هغومره بد احساس را ته پيدا شي."

سامرسيټ وويل: "زه هم همداسې احساس کوم." هغه خپله توپنچه د کوټ په جېب کې کښېښودله، او ويې ويل: "ما اورېده چې تاسو دواړه د ښوونځي د وخت دوستان ياست."

ټرېسي: "هو کې، زه د هغه وخت راهيسي پوهېدم چې زه به د ده سره واده وکړم."

سامرسيټ: " نو که د هغو کلونو راپدېخوا حساب ونيسو، تاسو د ډېر پخوا څخه واده کړی."

ټرېسي په خندا وويل: "هو کې، همداسې ده."

ټرېسي يو د لزانيا (يو ډول خواړه) لوښۍ پر مېز باندې کښېښود، او په دوو ګيلاسونو کې يې واين واچول. کله چې پر خپله څوکۍ کښېنستله، د سامرسيټ څخه يې وپوښتل: "تا ولې واده نه دی کړی؟"

سامرسيټ د لږ واينو څښلو وروسته په فکر کې ولاړ او ويې ويل: "ما دوه ځلې واده کړی دی، خو په پای کې خوشحاله نه وو سره."

ټرېسي: "ما ته جالبه ده."

سامرسيټ په خندا شو او ويې ويل: "خلک ډېر ژر راباندې پوهېږي او ګوزاره نشي راسره کولای، که باور دې نه رائحي د خپل خاوند څخه پوښتنه وکړه."

ميلز په خندا شو، او ويې ويل: "په دې اړه خو سامرسيټ ريښتيا وايي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

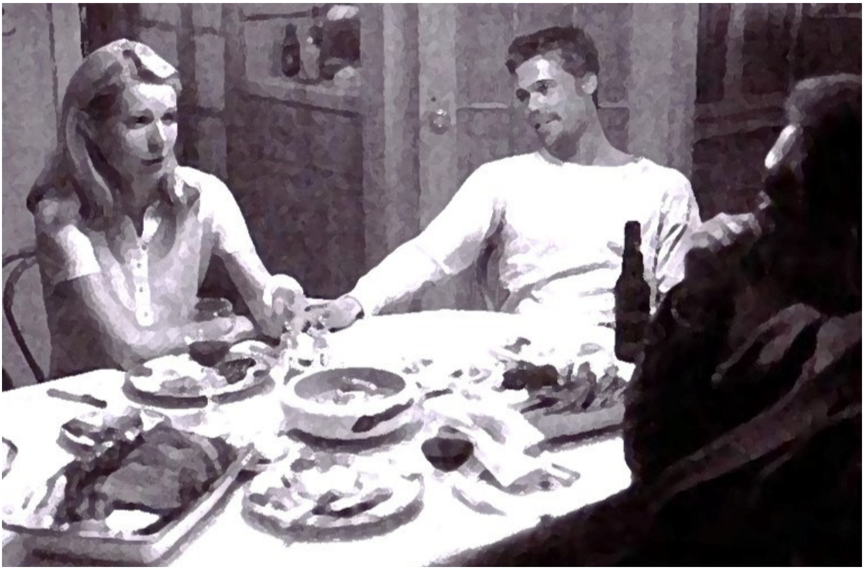

وروسته کله چې مېز پاک شو او ترېسي ویده شوله، میلز او سامرسیټ د ګولډ د دفتر انځورونو ته کتل.

سامرسیټ وویل: "زما په فکر کوم څه ته مو سم نه دی فکر شوی، څه فکر کوې چې ګولډ به څه ډول وژل شوی وي؟"

میلز: "زما په فکر قاتل مخکې له دې چې ودانۍ د جمعې په ورځ وتړل شي، د ګولډ دفتر ته ور داخل شوی وو. د ګولډ جسد د سه شنبې په سهار باندې وموندل شو. هغه ودانۍ په دو شنبې ټوله ورځ تړلې وه، په دې مانا چې قاتل ښایي د ګولډ سره شنبه، یکشنبه او حتی دوشنبه یو ځای تېره کړې وي."

میلز د ګولډ د جسد یو انځور چې پر یوه چرمي څوکۍ باندې اخیستل شوی وو، را پورته کړ، او ویې ویل: "د ګولډ کالي ایستل شوي وه او نوموړی تړل شوی وو، خو یو لاس یې ایله وو. پر مېز باندې د وزن تله

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اصل کې د ګولۍ نه وه. هغه قاتل له ځانه سره راوړې وه. قاتل ګولۍ ته یوه تېره چاړه په لاس ورکړې وه او ورڅخه غوښتل یې چې د خپل ځان څخه خپل د بېلابېلو غړو توټې غوڅې کړي او په تله کې یې وزن کړي."

میلز یو کاغذ راپورته کړ، او ویې ویل: "دغه لیکنه هم هلته وه، ویې لوله."

سامرسیټ هغه کاغذ ولوست: *یو پونډ غوښه، نه کمه نه زیاته.*" شنبه، یکشنبه، دوشنبه. هغه ګولۍ ته پوره وخت ورکړی وو چې هلته کښېني او فکر وکړي. ته به څه وکړې کله چې ستا پر مخ باندې یو چا توپنچه نیولې وي؟"

میلز: "رېښتیا هم!"

میلز بل انځور راپورته کړ. هغه د آغلې ګولۍ انځور وو چې پر سترګو یې په وینو حلقې رسم شوي وې. میلز وویل: "دا د آغلې ګولۍ انځور دی. که قاتل موږ ته په دې شکل وایي چې هغې کوم څه لیدلي دي، زه نه پوهېږم چې هغه به څه وي، خو کله چې دا پېښه وشوه، آغلې ګولۍ په ښار کې نه وه."

سامرسیټ: "کېدای شي دا هغه څه نه وي چې هغې به لیدلی وي، خو هغه څه به وي چې هغې لیدلای شوای، خو د هغه چانس به یې نه درلود؟"

میلز: "وو، خو هغې څه باید لیدلي وای؟"

سامرسیټ خپل سر وښوراوه، او ویې ویل: "یوازې یوه لاره شته چې پیدا یې کړو."

(c) ketabton.com: The Digital Library

آغلې ګولډ په یوه خوندي کور کې وه چې امنیتي کسانو یې امنیت ساتئ. کله چې میلز او سامرسیټ هغه کور ته ور دننه شول، د میلز په فکر هغه ځای داسې ښکارېدی لکه څوک چې هلته د ځان د وژلو لپاره ورځي. آغلې ګولډ پر بستر باندې ناسته وه او ژړل یې. میلز وویل: "آغلې ګولډ، بخښنه غواړم چې په راتلو کې مې ډېر ځنډ وکړ، خو... "

آغلې ګولډ: "پروا نه کوي، هیڅ خوب مې نه دی کړی کله چې... "

هغې بیا په ژړا پیل وکړ، خپل لاس یې پر خپلې خولې داسې ټینګ ونیوی لکه خپله ژړا چې په زوره بنده کړي. میلز انځورونه را و ایستل، او ویې ویل: "آغلې ګولډ، زه ستا څخه غواړم چې دې انځورونو ته یو ځل بیا وګورې، او راته ووایه چې آیا کوم څه تاته بې ځایه ښکاري؟ هر کوم څه چې وي؟"

خو هغې ورته ونه کتل، او ویې ویل: "ما یو ملیون ځل ولیدل، بیا ورته نه ګورم... هیڅکله هم نه."

میلز د ښځو د ژړا څخه کرکه درلودله، خو هغه پوهېدی چې دا کار باید وکړي، او بیا یې وپوښتل: " هیله کوم آغلې ګولډ، تاسو وخت لرئ، ورته وګورئ، آیا کوم څه بې ځایه ښکاري که نه."

آغلې ګولډ وویل: "هیڅ شی بې ځایه نه دی." هغې بیا انځورونو ته و نه کتل.

میلز وویل: "هلته کوم څه شته چې موږ یې نه وینو. یوازې ته زموږ سره مرسته کولای شې. موږ ستا مرستې ته اړتیا لرو، که ته انځورونو ته یو ځل بیا په ځیر سره وګورې، د قاتل په موندلو کې به زموږ سره ډېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرسته وشي."

آغلې ګولډ: "سمه ده."

هغې انځورونه را واخیستل او ورته کتل یې - میلز فکر کاوه چې هغه ډېر ژر ژر ورته ګوري. هغې یوه انځور ته په ځیر سره وکتل.

میلز وپوښتل: "څه دې وموندل؟"

آغلې ګولډ: "نقاشي"

په انځور کې یو مېز وو چې تر شا یې پر دېوال باندې یوه غټه نقاشي وه.

میلز: "په نقاشي باندې څه شوي دي؟"

آغلې ګولډ میلز ته داسې وکتل لکه هغه چې کوم غلط کار کړی وي، او ویې پوښتل: "دا ولې سرچپه ده؟"

سامرسیټ انځور د ښځې څخه واخیستی او ویې ویل: "سرچپه؟"

میلز او سامرسیټ سمدلاسه د ګولډ دفتر ته ولاړل. سامرسیټ تقاشۍ ته وکتل او ویې ویل: "ته ډاډه یې چې زموږ کسانو به دا نقاشي بېځایه کړې نه وي؟"

میلز: "حتی که لاس یې هم ور وړی وي، انځورونه له مخکې نه اخیستل شوي دي."

سامرسیټ هغه نقاشي له دېوال څخه را جلا کړه، میلز فکر کاوه کېږي د هغه تر شا کوم بل پیغام په وینو باندې لیکل شوی وي. خو هلته هیڅ هم نه وه. میلز وویل: "دلته هیڅ هم نشته. هغه موږ غولوي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ فکر وکړ چې کېږي میلز به ریښتیا وایي، او ویې ویل:

"دلته باید یو څه وي." سامرسیټ د دېوال هغه برخې ته کتل چې نقاشي پر ځوړنده وه.

میلز: "هغه به څه وي؟"

سامرسیټ: "یو ځل چُپ شه، زه فکر کوم."

دا خبرې میلز خواشینی کړ. آیا سامرسیټ په ریښتیا دا فکر کاوه چې میلز یو احمق دی؟

سامرسیټ یو برس او یوه کوچنۍ کوتۍ له جېبه را وایستله. پر یوې څوکۍ ودرېدی او د ګوتې د نښې اخیستلو پوډر یې په برس باندې پر دېوال ومورل، او ویې پوښتل:

"آیا پوهېږې چې دا کار څنګه وکړې؟"

میلز په شک کې شو، خو سامرسیټ خپل کار ته ادامه ورکړه. میلز هڅه کوله چې حوصله وکړي او غوښتل یې وګوري چې سامرسیټ څه وموندل.

میلز: "څه دي؟ ته څه وینې؟ هیڅ هم نه! همداسې نه ده؟"

سامرسیټ: "انتظار وباسه، صرف انتظار. تر اوسه پورې لا زه کار کوم. په پای کې سامرسیټ ګوښه شو، او میلز په ځیر سره هغه ځای ته وکتل چې سامرسیټ په برس باندې ومورېئ.

په ډېر روڼ خط په ګوتو لیکل شوي وه: "*زما سره مرسته وکړه.*" او د ګوتو نښې لکه د مښوانۍ خط څرګندې ښکارېدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میلز هیڅ باور نه راتلی. هغه په تعجب سره سامرسیټ ته وکتل او فکر یې وکړ چې سامرسیټ په رېښتیا هم ډېر ځیرک دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دريیم څپرکی

لټي (Sloth)

سامرسيټ غوښتل وپوهېږي چې د ګوتو نښې به د قاتل د ګوتو د نښو سره يو شان وي او که نه. سامرسيټ او ميلز کمپيوټر-کار ته کتل، او هغه لټول پيل کړه.

کمپيوټر-کار وويل: "دا خو درې ورځې نيسي، نو ولې دباندې نه ايسارېږئ؟"

د کمپيوټر د خونې دباندې يو زوړ کوچ پروت وو. سامرسيټ پر کښېنستی او خپل ساعت ته يې وکتل. دشپې د يوې بجې نه شل دقيقې تېرې شوې وې. ميلز د کوکا کولا يوه کوتی د ماشين څخه را وايستله او د سامرسيټ څنګ ته کښېنستی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز وپوښتل: "ته فکر کوې چې دا سړی لېونی دی او مرستې ته اړتیا لري؟ آیا د هغه ستونزه همدا ده؟"

سامرسیټ: " نه، زه داسې فکر نه کوم. داسې امکان نه لري. زه فکر نه کوم چې هغه به زموږ څخه غواړي چې ددې کار څخه یې منع کړو، هغه به تر هغه وخته پورې دا کار کوي تر څو چې خپلې موخې ته ورسېږي."

میلز: "زه نه پوهېږم. ډېر خلک شته چې داسې کارونه کوي خو په اصل کې نه غواړي تر سره یې کړي، خو په مغز کې یې داسې شیان ورګرځي چې باید بد او غلط کارونه وکړي."

سامرسیټ خپل سر وښوراوه او ویې ویل: "خو دا سړی نه. د هغه په مغز کې به ډېر شان ورګرځي، خو دا قتلونه یې په ډېرې هوښیارۍ سره پلان کړیدي. هغه به تر هغه وخته پورې دا کار ته دوام ورکوي تر څو چې خپل هدف ته ورسېږي."

میلز څه و نه ویل. خپل کوک یې وڅیښل – او سامرسیټ ته یې کتل.

سامرسیټ وپوښتل: "څه چُرت وهې، کومه ستونزه خو به نه وي؟"

میلز: "ولې هیڅ څوک باور نه کوي چې ته به تقاعد شې؟"

سامرسیټ نه پوهېدی چې دې پوښتنې ته څنګه ځواب ورکړي، ځکه کله کله به هغه په خپله هم په ځان باور نه درلود. سامرسیټ وویل: "آیا هغه څه چې دې نن شپه آغلې ګولډ ته د قاتل د نیولو په اړه وویل، ریښتیا وه؟"

میلز: " البته چې!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ: "ما هیڅکله هغې ته داسې خبره نشوای کولای. ما ډېر قاتلان لیدلي چې له ځانه دفاع کوي او یا ځان په لېونتوب اچوي. هغه قاتلان چې پیسې لري ځانته د ګولډ په شان د مدافع وکیل نیسي تر څو د هغه نه دفاع وکړي. ډېری کسان ورک شي. هغوی په څو اوونیو او میاشتو کې خلک ووژني او بیا ورک شي. زه ستا په شان فکر نشم کولای، نو ځکه زه غواړم لاړ شم."

میلز: "که ته داسې فکر کوې نو موږ اوس څه وکړو؟ را ته ووایه؟"

سامرسیټ: "موږ ټول شواهد را ټولوو. ټوله لیکو، او هیله به کوو چې کومه ورځ به ګټه ورڅخه واخیستل شي."

سامرسیټ پوهېدی چې هر څه چې به هغه کول، د نو موړي د غوښتنې سره به تل پای ته نه رسېدل. په پای کې به دوولسو معمولي کسانو پرېکړه کوله چې یو مجرم ګناهکاره دی او که نه.

څو ساعتونه وروسته کپټان د دوی مخې ته راغلئ او ویې ویل: "پاڅېږئ خوبکانو! دغه دی ګټونکی!"

میلز او سامرسیټ ته پر کوچ باندې خوب ورغلی وو. میلز خپل ساعت ته وکتل، د سهار ۶:۲۵ بجې وې. د هغه په فکر پوره خوب یې نه وو کړی.

کپټان میلز او سامرسیټ ته یو انځور وروښودی او ویې ویل: "دغه دی ستاسو سړی." هغه د یو ځوان سړي انځور وو چې ډنګر مخ یې وو، اوږده وریښتان یې درلودل او په غوږونو کې یې ډېر شمېر حلقې او غوږوالي وه. عمر یې ۲۵ کلن ښکارېدی او نوم یې ویکټور ډورکین وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کپتان: "موږ ډورکین پېژنو. هغه د غلا او جنسي جرمونو په تور په زندان کې وو. آخر ځل چې پولیسو ونیوئ، د خپل وکیل په مرسته بېرته ایله شو. وکیل یې ایلي ګولډ وو، ښاغلی (حرص)."

د میلز سترګې وځلېدلې، او ویې ویل: "دا زموږ د قضیې سره تړاو لري!"

کپتان: "ودرېږه، د میاشتو میاشتو راپدېخوا نه چا ډورکین لیدلی او نه یې د هغه په اړه څه اورېدلي، خو موږ یو آدرس موندلی او پسې ګرځو."

یو سور سری افسر د کلیفورنیا په نامه د څلورو نورو یونیفورم لرونکو افسرانو سره د دوی لورې ته ور ودانګل. کپتان په امر ورکولو پیل وکړ.

سامرسیټ د میلز څخه وپوښتل: "څه فکر کوې، آیا ډورکین قاتل دی؟"

میلز اول یو څه فکر وکړ، او بیا یې وویل: "داسې خو نه ښکاري، ته څه فکر کوې؟ زه فکر نه کوم چې زموږ قاتل به داسې ځانګړتیاوې ولري."

سامرسیټ سر وښوراوه، او ویې ویل: "نه، زموږ سړی نورې موخې لري. ډورکین خو داسې ښکاري لکه سهار چې د خوب د بستر نه د راپاڅېدو توان لا ونلري."

میلز: "وو، خو د ګوتو د نښو په اړه څه نظر لرې؟"

سامرسیټ یوه اوږده سا وایستله او ویې ویل: "وو، دا د هغه دي. ګومان کوم چې هغه به وي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز او سامرسیټ په موټر کې سپاره وه، او موټر یې هغه تور موټر څاری کوم چې کلیفورنیا او یونیفورم لرونکي پولیس یې د ډورکین اپارتمان ته وړل. سامرسیټ خپله توپنچه را وایستله، او ویې ښوروله.

میلز: "کله ویشتل شوی یې؟"

سامرسیټ: " په مرمۍ باندې؟ نه. درویشت کاله کېږي چې کار کوم، یوازې مې درې ځلې خپله توپنچه را ایستلې ده. حتی یو ځلې مې هم ټک نه دی کړی. " هغه خپله توپنچه بېرته په بغل کې کښېښوده، او ویې پوښتل: " ته څنګه؟"

میلز خپل سر وښوراوه: " نه هیڅکله نه یم ویشتل شوی. یو ځلې مې خپله توپنچه را ایستلې ده... او فیر مې په وکړ. "

سامرسیټ: " ریښتیا؟"

میلز: "هوکې... هغه مې اول ځل وو چې د هغه ډول پېښې سره مخامخ شوم. یو سړي خپله مېرمنه وژلې وه. ما فکر نه کاوه چې هغه به داسې کس وي چې پر پولیس باندې به فیر وکړي. کله چې مې د کور دروازه ور ماته کړه، هغه تر کړکۍ دباندې پر یوه پولیس باندې خپله توپنچه نیولې وه. هغه یو ځل فیر وکړ او ما پنځه ځلې. "

سامرسیټ: "آخر څه وشول؟"

میلز لومړی یو څه فکر وکړ، او بیا یې کیسه بل ډول بیان کړه، ځکه هغه احساس کاوه چې ګرم دی، او ویې ویل: " ما هغه ووژئ، خو هغه بل پولیس پر پښه باندې وویشتل شو. "

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز فکر کاوه چې آیا سامرسیټ ته ووایې او که نه – چې په ریک باندې په اصل کې څه شوي وه.

سامرسیټ: "د هغه سړي وژل تا ته څه ډول احساس درکړ؟"

میلز: "ما فکر وکړ چې دا ډېر غلط کار وو. خو ته پوهېږې... زه باید ووایم چې ما هغه شپه ډېر ښه خوب وکړ."

خو میلز د ریک په اړه نه پوهېدی چې وروسته په هغه باندې څه وشول. وروسته چې کله میلز خبر شو چې ریک په پښو ګوډ شو، نو هغه ته به سم خوب نه ورتلی. هغه ته تر اوسه پورې سم خوب نه ورځي. سامرسیټ یو څو شېبې په چُرت کې ولاړ او وروسته یې وویل: "ښه، زه ځان خوشبخته احساسوم، ما تر اوسه پورې هیڅ څوک نه دی وژلی."

میلز سر وښوراوه، او په فکر کې یې ور ګرځېده، چې نن ورځ به د هماغې شپې غوندې وي؟ آیا پر سامرسیټ به فیر وشي؟ ځکه میلز خو ډېر سُست دی. هغه له ځانه سره فکر وکړ چې – نه! – هغه نه غوښتل چې بیا داسې وشي.

موټر د دوی مخې ته د ډورکین د اپارتمان د ودانۍ سره ودرېدئ. یونیفورم لرونکو پولیسو د ودانۍ خوا ته ور ودانګل. سامرسیټ او میلز هغوی وڅارل. د میلز خوله وچه وچه کېده. هغه ته هغه شپه ور په یاد شوه کله چې ریک وویشتل شو. کله چې د زینو پټیو ته ختل، هغه خپله توپنچه را و ایستله. په درېیم پوړ کې یې یو نشه سړی په پښو کې ور ولوېد چې حتی د خپل ځایه خوځېدای لا نشوای. وروسته هغوی د ډورکین اپارتمان ته ورسېدل. کلیفورنیا نور ټوله تر شا کړل ترڅو نورو دوو کسانو ته لاره ایله شي او دروازه ماته کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې دروازه ماته شوه، کليفورنيا په لوړ آواز وويل: "وخوځېږئ! -پوليس! -پوليس! " هغه کله چې ماته دروازه پوري وهله، په لوړ آواز يې لارښوونې ورکولې.

کله چې ميلز وردننه شو نو ويې وليدل چې هغه يو کوچنی، چټل او په دوړو لړلی اپارتمان وو. يونيفورم لرونکي افسران هر چېرته وه.

کليفورنيا بيا په لوړ آواز غږ وکړ: "دلته! "

ميلز وځغستل چې د خوب کوټې ته لومړی ننوځي. پر يوه کوچني بستر باندې يو نفر تر چټلې روجايي لاندې پروت وو. کليفورنيا چې خپله توپنچه په دواړو لاسونو نيولې وه، د بستر خوا ته کرار کرار ورنيږدې شو. ميلز هم خپله توپنچه په دواړو لاسونو نيولې وه. هغه ته په فکر کې ور ګرځېده ښايي د روجايي لاندې به د ډورکين په لاس کې توپنچه وي. هغه به پر کليفورنيا باندې فير وکړي، لکه څنګه چې پر ريک باندې فير شوی وو.

کليفورنيا په لوړ آواز وويل: "سهار په خير!"

نفر هيڅ و نه خوځېد.

کليفورنيا بيا په لوړ آواز وويل: " راولاړ شه ! - درته وايم چې ولاړ شه ! "

سامرسيټ د دروازې دننه وکتل، او هلته ډېر بد بوی وو. د بستر پورته پر دېوال باندې *(لټي)* ليکل شوي وه.

کليفورنيا روجايي راپورته کړه. وروسته ټولو ته دا ښکاره شول چې ډورکين نه غوښتل چې فير وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه پر بستر باندې ټينګ تړل شوی وو او ډېر ډنګر ښکارېدی، هيڅ څه يې په ځان نه وه، يوازې پوست او هډوکې وه. پر ستر ګو يې يو بنداژ را تا و شوی وو. سامرسيټ د ډورکين يو انځور را و ايستی، ميلز وپوښتل: "آيا دا ډورکين دی؟"

سامرسيټ: "هوکې، دا ډورکين دی."

کليفورنيا خپله توپنچه د ډورکين پر ښي بازو باندې ونيوله. د هغه لاس د څنګل څه پرې وو. ميلز خپل سر ښوراوه، او څه چې يې ليدل هيڅ باور يې نه پرې کاوه، او هماغه شېبه يې وويل: "اوف –نه –نه!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه پولیس ځینې انځورونه چې پر دېوال باندې ځوړند وه، سامرسیټ ته وروښودل. هغه د ډورکین انځورونه وه او هغه وخت اخیستل شوي وه چې نوموړی پر بستر باندې تړلی وو، او د هر انځور لاندې نېټه هم لیکل شوې وه -په هر انځور کې یو تر بل - ډورکین لا نور هم ډنګر ښکارېدی.

پولیس وویل: "ټوله دوه پنځوس انځورونه دي، ما وشمېرل."

سامرسیټ د لومړي انځور نېټې ته وکتل، او ویې ویل: "پوره یو کال د مخه، په همدا ورځ -دا قاتل به څه ډول سړی وو؟"

ناڅاپه د جسد څخه لوړ آواز راپورته شو. کلیفورنیا پر یوې څوکۍ باندې پرشا ولوېد، او په لوړ آواز یې وویل: "هغه ژوندی دی!"

د ډورکین خوله خلاصه وه او شونډې یې لږ خوځېدلي وې. د ستونې څخه یې یو عجیبه آواز راوتئ.

کلیفورنیا بیا وویل: "هغه ژوندی دی! - ژر یو امبولانس را وغواړئ!"

سامرسیټ او میلز د غرمې وروسته بېرته خپل دفتر ته ولاړل. سامرسیټ داسې ښکارېدی لکه د ټولې نړۍ وزن چې د هغه پر اوږو باندې بار وي. میلز په هغه ډېر ځورېدی. سامرسیټ یوازینی کس نه وو چې دا قضیه وڅېړي.

میلز وویل: "زه غواړم چې هغه دستګیر کړم، ته پوهېږې، زه غواړم چې ښه یې ووهم."

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسيټ ځيني کاغذونه راپورته کړل او ويې ويل: "تا دا وليدل؟ د ډورکين د اپارتمان کرايه په منظم ډول ورکول کېده. قاتل ډېره هڅه کړې وه او په پوره نظم سره يې دا پلان جوړ کړی وو تر څو چې ډورکين دومره ډېره موده ژوندی وساتي. پوره يو کال – تر نن ورځې پورې – او د هغه د اپارتمان کرايه يې هم ورکوله. هغه پوهېږي چې څه بايد وکړي. او پوره حوصله ورته لري."

د سامرسيټ هغه نوټ او پيغام ور په ياد شو: *لاره اوږده ده، او ډېره ستونزمنه....* او اووه لويې ګناوې... ؟

د سامرسيټ د کتاب لوستل ډېر خوښېدل. ښايې د قاتل هم د کتابونو لوستل ډېر خوښېدل. کېدای شي ډېر لوست او مطالعې نوموړي ته دا مفکوره ورکړې وي.

هغه ميلز له ځانه سره عامه کتابتون ته بوتلی. سامرسيټ داسې سړی وو چې هر ځای يې دوستان درلودل. په لنډ وخت کې، نوموړي يو داسې د کمپيوټر چاپ–شوی ليست تر لاسه کړ چې د هغو کسانو نومونه پکښې وه کوم چې جنايي او يا هم د ګناوو، کليساوو او انسان وژنې په اړه يې کتابونه لوستلي وه، او همدارنګه داسې کتابونه چې د قاتلينو د خوښې وړ وه.

هغوی د سامرسيټ په موټر کې کښېنستل او ليست يې لوستی. ميلز فکر وکړ دوی خپل وخت ضايع کوي.

سامرسيټ: "کوم نوم دې پيدا کړ؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز: "دلته یو نوم شته، چې باید ویې ګورو - دغه سړي کابو ... دېرش ډوله داسې کتابونه لوستلي دي."

سامرسیټ: " څه نوم یې؟ "

میلز: "باور به دې را نشي -جان ډو* نوم یې. "

*په لوېدیځو هیوادونو کې "جان ډو - John Doe" یو عام نوم دی او د هرچا لپاره چې اصلي نوم یې معلوم نه وي، استعمالېږي. نو ځکه میلز سامرسیټ ته وویل: "باور به دې رانشي...جان ډو نوم یې."

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورم څپرکی

جان ډو (John Doe)

د جان ډو اپارتمان د ښار د یوې بېوزلې سیمې په یوه نرۍ کوڅه کې وو. هغوی لفټ ته ورغلل او شپږم پوړ ته ور ختله. د جان ډو آپارتمان د ودانۍ په مخ کې وو، خو سامرسیټ دا فکر وکړ حتی که جان ډو هغوی ووینې، بیا به هم ونه پوهېږي چې دوی د څه لپاره هلته ورغلي.

میلز دروازه په زوره وټکوله. د سامرسیټ یو آواز ور په غوږ شو، خو د جان ډو د اپارتمان څخه نه وو. هغه شاته وکتل او یوه توره سایه یې پر دروازه باندې ور په سترګو شوه. وروسته یې یوه توپنچه ولیدله. سامرسیټ په لوړ آواز وویل: "میلز!"

سمدلاسه د توپنچې فیرونه شول، دواړو ځانونه پر ځمکه واچول او پروت یې وکړ. د توپنچې آواز د سامرسیټ غوږ ورپه درد کړ. د جان ډو د اپارتمان پر دروازه باندې د مرمۍ سوریان راښکاره شول.

سامرسیټ وپوهېدی چې دا هغه ډول مرمۍ دي چې په سر کې سوریان لري، او په فکر کې یې ورګرځېده که دا مرمۍ پر میلز لګېدلې وای، نو ده باید ټېرسي ته د میلز د مړینې خبر ورکړی وای. خو میلز مخکې له دې چې سامرسیټ یې منع کړي، خپله توپنچه یې را و ایستله او د جان ډو پسې یې چابک ور وځغستل.

سامرسیټ وویل: "احتیاط کوه" -ځکه هغه د ټېرسي تشویش کاوه.

سامرسیټ میلز څارۍ او لاندې پوړ ته یې پسې ځغستل. جان ډو په لاندې پوړ کې ولاړ وو او توپنچه یې په لاس کې نیولې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې جان ډو بیا فیر وکړ، میلز تر شا شو. مرمۍ د سامرسیټ تر څنګ پر دېوال باندې ولګېدله.

میلز بیا هم ایسار وو چې جان ډو بل فیر وکړي، خو پر ځای یې د دروازې د ترل کېدو آواز ور په غوږ شو. ډېر په چابکۍ سره میلز تر دروازې وځغستل او ویې لیدل چې جان ډو هم ځغستل. جان ډو یوه ښځه پورې وهله او د هغې په اپارتمان ور ننه شو.

میلز چې کله جان ډو څارۍ نو په لوړ آواز یې وویل: "پولیس!" –او میلز هم اپارتمان ته ور ننه شو. جان ډو د کړکۍ له لارې د اوسپنې پر یوه زینه باندې –چې په بېړنیو حالتونو کې کار ترې اخیستل کېږي –ژر ژر ښکته کېدی. میلز هم د کړکۍ په لورې وځغستل. جان ډو بیا فیر وکړ، او د کړکۍ ښیښه یې ماته کړه. کله چې میلز وکتل، جان ډو ورته نه ښکارېدی، خو د ځغستا آوازیې ورپه غوږ کېدی.

میلز هم د اوسپنې پر زینه باندې ښکته شو او پر ځمکه یې ټوپ وکړ. کله چې یې پر سړک ځغستل، غوښتل یې چې نعرې ووهي. په کوڅو کې د خلکو ډېره ګڼه ګوڼه وه، او میلز ته مشکله وه چې جان ډو ووینې. یو ځل –ناڅاپه یې جان ډو ولیدی. جان ډو ایسار وو چې موټران کم شي او تر سړک تېر شي.

میلز د سړک په لورې وځغستل. موټران او لاریانې په ډېر سرعت تېرېدلې او موټر چلوونکو پر میلز نعرې وهلې.

جان ډو لیدل چې میلز هغه څاري. هغه د موټرانو تر بېروبار تېر شو او یوې تنګې نرۍ کوڅې ته ور ننه شو، او بیا پسې ورک شو. میلز یې هم تر شا وو، او په چټکۍ یې پسې ځغستل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز ناڅاپه ډېر ټینګ پر مخ وغورځېد. توپنچه یې د لاس څخه ولوېده –او هغه خپله واورېده چې توپنچه یې پر ځمکه ولګېده –او خپله هم پر ځمکه ولوېدی. درد یې دومره ډېر وو چې میلز یې ډېر ناتوانه کړ. هغه چې پر ځمکه ولوېدی په فکر کې یې ورګرځېده چې کېږي په یوه کلکه تخته وهل شوی وي –او یا هم په یوه غټ لرګي باندې. د میلز پام نه شو چې څه شوي وه، خو د هغه په فکر کې دغه دوه شان ورګرځېدل. جانډو په اصل کې هغه په یوه تخته باندې وهلی وو.

میلز وپوهېدی چې پزه یې ماته وه. هغه ټوخله او د خولې څخه یې وینې را تلې. هڅه یې کوله چې خپلې سترګې پرانیزي. هغه د یو سړي دوې پښې ولیدلې چې د میلز توپنچه راپورته کوي. میلز هڅه کوله چې خپله توپنچه په خپله را پورته کړي، خو هغه درد دومره بد وو چې میلز ددې توان نه درلود تر څو له خپل ځایه ښور لا وخوري. وروسته یې پام شو چې د هغه خپله توپنچه یې پر مخ باندې ور نیولې وه. د میلز خوله د وینو ډکه وه، سم یې لیدلای نشوای، او هیڅ یې نشوای کولای.

لږ شیبه وروسته، توپنچه یې د مخ څخه لېرې شوه. هغه ژوندی وو. وروسته یې احساس وکړ چې پر ټټر باندې یې یو څه راولېږي. بیا یو څه یې پر نس راولوېدل. جانډو د میلز د توپنچې مرمۍ را ایستلې او د هغه پر سینه باندې یې ور غورځولې. هغه ولیدل چې جانډو بیا ځغستل، میلز لکه ړوند سړی بیا یې غوښتل چې خپله توپنچه بېرته را واخلي او مرمۍ پکښې تېرې کړي.

سامرسیټ چابک او په ځغستا میلز ته را ورسېدی، او ویې ویل:
"میلزه!، ته جوړ یې؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د میلز تر څنګ پر زنګنو کښېنستی او ویې ویل: "زه به اوس امبولانس را وغواړم."

میلز کرار ولاړ شو، او ویې ویل: "نه، زه ښه یم."

سامرسیټ وپوښتل: "څه وشوه؟"

میلز ډېر په غوسه وو، او خبرې یې نه کولې. هغه د خپل سترګو څخه وینې پاکې کړې او درد یې دومره ډېر وو چې سامرسیټ هغه په غېږ کې ونیوئ. سامرسیټ غوښتل وپوښتي چې څه پېښه وه. خو میلز ډېر په غوسه وو. سامرسیټ پوهېدی چې میلز به یو ډېر لوی حماقت وکړي.

څو شېبې وروسته، د جان ډو د اپارتمان ماته دروازه په ډېرې اسانۍ سره پرانیستل شوه. دننه ډېره تیاره وه ځکه ټول دېوالونه تور رنګ شوي وه، او همدا رنګه کړکۍ هم تورې رنګ شوي وې. په بله خونه کې یوازې یو څراغ او یوه څوکۍ وه. یوه بله کوټه هم توره رنګ شوې وه. هلته یو کوچنۍ تخت پروت وو چې خیرنه روجایي پر پرته وه. د خونې په منځ کې یو کوچنی مېز د یوه څراغ سره پروت وو. د مېز دننه د دواوو پاک بوتلان او د مرمیو کوتۍ پرتې وې. میلز ولیدل چې ځینې مرمیانو په سر کې سوریان درلودل – چې "پولیس وژونکي" مرمۍ ورته وایي.

د کوټې په کونج کې یو بل کوچنی مېز پروت وو. پر سر یې ډېر توکي منظم پراته وه او یو مرتبان هم پر پروت وو چې د ننه یې د انسان لاس وو.

د میلز په فکر کې ور وګرځېدل – د ویکټور ډورکین لاس، "اوف..."

میلز تشناب ولید. په هغه کې خام–رنګه سور څراغ لګېدی. جان ډو د هغه څخه د عکاسۍ تیاره کوټه جوړه کړې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شا او خوا فلمونه ځړېدل. پر دېوالونو باندې هر چېرې انځورونه موښتي وه. د پیټر ایوبانکس انځورونه هم وه – کله چې ژوندی وو. د ایلي ګولډ انځورونه وه – کله چې یې خپل د ځان غوښي غوښولې. د ویکټور ډورکین انځورونه هم وه، کله چې یې د تصویر اخیستلو په وخت کې د مرستې او همدردۍ غوښتنه کوله. د یوې ژړ وربښتانو والا نجلۍ انځورونه هم وه چې پر یوه بستر باندې ناسته وه. هغه روغه او جوړه وه، خو ډېره نا آرامه ښکارېدله.

میلز لیډل چې جان ډو د خلکو په وژلو کې ډېره هڅه کړې وه، او هر کارته به مخکې له مخکې چمتو وو. د سامرسیټ او میلز انځورونه هم وه -کله چې د ډورکین په اپارتمان کې اخیستل شوي وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه د ټيليفون زنګ راغی. میلز د تشناب نه دباندې ووځغستل. سامرسیټ وویل: "د ټیلیفون آواز له کومه ځایه راځي؟"

میلز ټیلیفون د خوب په کوټه کې وموند، پورته یې کړ او ویې ویل: "هلو."

هیڅ کوم ځواب نه وو. یو چا زنګ وهلی وو خو خبرې یې نه کولې. میلز بیا وویل: "هلو."

په نري آواز جان ډو وویل: "ډېر ښه، زه نه پوهېږم چې تاسو څنګه وموندلم، خو د هرې ورځې په تېرېدو سره زه تاسو نور هم ستایم."

میلز: "ښه جان ډو، راته ووایه..."

جان ډو: "نه نه! ماته غوږ ونیسه!، زه باید اوس خپل پلان ته بدلون ورکړم. ما تاسو ته په دې خاطر زنګ ووهئ چې درته ووایم تاسو ډېر هوښیاران یاست، او غواړم چې بخښنه وغواړم ځکه ستاسو یو کس راڅخه ټپي شو."

میلز ډېر په غوسه وو، او هیڅ ځواب یې ور نه کړ.

جان ډو ادامه ورکړه: "زه غواړم چې نورې خبرې وکړم، خو نه غواړم چې مخکې له مخکې هر څه افشا کړم..."

میلز: "هدف دې څه دی؟"

جان ډو: "بیا به سره وینو."

میلز: "یو ځل ټیلیفون مه قطع کوه..."

جان ډو وختي لا ټیلیفون قطع کړی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله کوټه بیا د جان ډو کتابتون وو. درې دېوالونه په کتابونو ډک وه. هماغه ډول کتابونه وه کوم چې جان ډو د عامه کتابتون څخه اخیستي وه. سامرسیټ حیران وو چې جان ډو د دومره کتابونو د لوستلو لپاره څنګه وخت درلود. یو دېوال بیا په کتابچو ډک وو، چې شمېر یې زرګونو ته رسېدی. هرې کتابچې شا اوخوا ۲۵۰ مخه درلودله، پر ټولو ورقو باندې جان ډو په خپل قلم باندې لیکنې کړې وې، او یو شمېر انځورونه چې د مجلو څخه غچي شوي وه، پکښې پراته وه.

میلز فکر کاوه چې دا یو لېونتوب دی، خو سامرسیټ بیا داسې فکر نه کاوه. هغه فکر کاوه چې دا یو ډاروونکی او په زړه پورې کار وو. د جان -ډو لیکنو سامرسیټ وډاروئ، خو سامرسیټ ساعتونه تېرول چې ویې لولي او هڅه یې کوله چې د جان ډو په نظریو باندې پوه شي.

د جان ډو د اوس زمانې د خلکو د ژوندانه طریقه نه خوښېدله. سامرسیټ د ډېرو شیانو سره همغږی وو. دا یوازینی دلیل وو چې نوموړي غوښتل تقاعد شي او د ښار څخه دباندې ژوند وکړي. خو جان ډو بیا غوښتل چې بدلون راولي. خو ستونزه دا وه چې جان ډو په خپله هم جوړ نه وو. د خلکو وژل به هیڅکله بدلون رامنځته نه کړي.

سامرسیټ په داسې حال کې چې کتابچې لوستلې، میلز کوټې ته ور دننه شو او ویې پوښتل: "آیا جان ډو د قتلونو په اړه کوم څه لیکلي دي؟"

سامرسیټ: " نه، داسې کوم څه مې و نه موندل، آیا ستا سره کوم څه نوي شته؟"

میلز سامرسیټ ته د یوې ژړ وربېښتانو نجلۍ عکس وښودی چې د یوې کوڅې په پای کې ولاړه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز: "په تشناب کې د دې ښځې عکسونه د جانډو د نورو قربانیانو سره ځړېدل."

سامرسیټ: "دا ښه نښه نه ده چې جانډو ستا عکس هم واخیستی، ته پوهېږې چې دا ښځه به څوک وي؟"

میلز سر وښوراوه، او ویې ویل: "نه، خو هر څوک چې ده، د جانډو په پلان کې ده..."

سامرسیټ: "باید د دفتر څخه معلومات تر لاسه کړو، کېږي هغوی وپوهېږي چې دا څوک ده. کېږي موږ بریالي شو – او تر هغه وخته پورې چې دا سا باسي موږ یې باید پیدا کړو."

سامرسیټ خپل ساعت ته وکتل، تر یوولسو تېرې وې، نو ویې ویل: "باید اوس کور ته ولاړ شو، او یو څه خوب وکړو."

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځم څپرکی

شهوت (Lust)

يو ساعت وروسته کله چې سامرسيټ پر بستر باندې پروت وو، د ټيليفون زنګ ورته راغی. هغه د ټرېسي زنګ وو. سامرسيټ ساعت ته وکتل – نيمه شپه وه. سامرسيټ وپوښتل: "ټرېسي، خيريت خو دی؟"

ټرېسي: "هو کې، خيريت دی، وبخښه چې ناوخته مې زنګ ووهی. زه صرف غواړم.... د يو چا سره خبرې وکړم. آيا زما سره ليدلای شې؟ سبا سهار څنګه؟"

سامرسيټ: "زه نه پوهېږم ټرېسي، ته ډېره وارختا ښکارې."

ټرېسي: "زه ډېر د حماقت احساس کوم، خو بايد ووايم چې ته په دې ښار کې يوازينی کس يې چې زه يې پېژنم."

د سامرسيټ هيڅ سر نه خلاصېدی چې د هغه لپاره به څه وکړای شي، او ويې ويل: "ټرېسي، تر څپل توانه پورې به در سره مرسته وکړم."

ټرېسي: "که سبا راسره ملاقات کولای شې، نو بيا زنګ راته ووهه. زه بايد اوس ولاړه شم. ښه شپه." هغې ټيليفون بند کړ.

راتلونکی سهار سامرسيټ د ټرېسي سره د پوليسو حوزې ته نيږدې په *پارتينون قهوه خانه* کې سره وليدل.

سامرسيټ: "ټرېسي، اوس راته ووايه، څه خبره ده؟"

ترېسي: "تا ته دا ښار ښه معلوم دی، او ته دلته د ډېر پخوا راهيسې ژوند کوې."

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ سر وښوراوه، او ویې ویل: "دلته ژوند کول ستونزمن دی."

ټریسي: "د هغه وخت نه چې دلته راغلې یم، سم خوب مې نه دی کړی. زه خوندي احساس نه کوم. حتی په کور کې لا نه."

سامرسیټ نه پوهېدی چې څه ووایي. باید هغه د خپل خاوند سره په دې اړه خبرې وکړي، نو ویې ویل: "د میلز سره خبرې وکړه. هغه به تا ښه درک کړي."

ټریسي: "زه نه پوهېږم چې ولې مې تا ته وویل چې راشه. "په داسې حال کې چې د ټریسي لاسونه رېږدېدل، ویې ویل: "ته پوهېږې، زه یوه ښوونکې یم. ما هڅه کوله چې دلته په یوه ښوونځي کې ځانته کار ومومم. خو دلته ټوله ښوونځي ... عجیبه او وېروونکي دي." هغه کرار کرار په ژړا شوه.

سامرسیټ: "څه دې ډاروي؟"

ټریسي: "زه امیندواره یم... "

سامرسیټ: "ټریسي، ته باید زما سره په دې اړه خبرې ونه کړې."

ټریسي: "زه له دې ښار نه کرکه لرم."

سامرسیټ اوږده سا وایستله او ویې ویل: "آیا ته غواړې چې دا کوچنی ولرې... ؟"

ټریسي: "هوکې، زه غواړم چې ماشوم ولرم."

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسيټ: "ټرېسي، زه تا ته يوازې يوه مشوره درکولای شم. که ته نه غواړې چې دا کوچنی ولرې، نو ميلز ته مه وايه. خو که ته غواړې چې دا کوچنی ولرې، نو نن ورځ ورته ووايه. دغه يوازينی مشوره ده چې زه يې تاته درکولای شم."

کله چې سامرسيټ د ځای نه ولاړ شو، ټرېسي هغه تر لاس ونيوی او ويې ويل: "ژمنه وکړه چې د تقاعد وروسته به هم زما سره اړيکه ساتې."

سامرسيټ: "ولې نه، وعده ده."

وروسته سامرسيټ ولاړی او د خدای په امانېدو وروسته يې لاس پورته کړ.

کله چې سامرسيټ د پوليسو حوزې ته ورسېد، ميلز په دروازه کې ورسره مخامخ شو، او ويې ويل: "يو بل مړی مو پيدا کړ."

سامرسيټ ستړی ښکارېدی او دا خبره ورته ډېره جالبه نه وه، ځکه هغه پوهېدی چې نور قتلونه به هم وشي.

د *هاټ هوس* د مساج مرکز دباندې دېوال روښانه او سور رنګ شوی وو. د پوليسو موټران هرې خواته ولاړ وه. يونيفورم لرونکو پوليسو هڅه کوله چې د خلکو د بېروبار مخه ونيسي، خو بيا هم دا کار ورته دومره آسانه نه وو.

ميلز خلک پورې وهل او روان وو، سامرسيټ هم تر شا ورپسې وو.

يوه پوليس د دروازې د ساتونکي سره خبرې کولې: "آيا تا کوم آواز اورېدئ؟ آيا کوم بېګانه سړی خو به دې نه يې په سترګو شوی؟"

ساتونکی: "نه!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتونکی یو لوی چاغ سړی وو، او داسې ښکارېدی لکه یو بدرنګه ځناور چې وي –بیا یې وویل: "هر څوک چې دلته راځي لکه بېګانه داسې ښکاري، او نعرې وهي. په داسې ځایونو کې خو به خا مخا دا پېښې کېږي."

پولیس: "آیا په دې ځای کې د خپل کار نه خوشحاله یې؟ او هر څه چې وینې خوښېږي دي؟"

سړی په خندا شو، او ډېر بدرنګه ښکارېدی –او ویې ویل: "نه، نه مې خوښېږي، خو همدا ژوند دی، همداسې نه ده؟"

میلز او سامرسیټ خلک پوري وهل. دننه دېوالونه په سره رنګ، رنګ شوي وه، او په سور رنګه څراغونو کې لا نور سور رنګه ښکارېدل.

سور رنګ او د راک موسیقي آواز میلز ته دا احساس ورکړ لکه د دوږخ یوې برخې ته چې ګوري. یوه پولیس هغوی دواړه یوې کوټې ته بوتلل او هلته یو ډېر تېز سور رنګه څراغ لګېدی او خاموشه کېدی، او ویې ویل: "جنابي افسرانو، هغوی دلته دي." پولیس په دروازه کې ودرېدی او بیا یې وویل: "زه نه غواړم چې بیا دننه ننوځم، زه تاسو ته دلته ایسارېږم."

میلز په ډېر احتیاط کوټې ته ور دننه شو. هغه څراغ ته حیران پاتې وو. هلته هم موسیقي ډېر په لوړ آواز چالانه وه. دوو ډاکټرانو د یوه سړي سره چې کالي یې په ځان نه وه، خبرې کولې. د سړي عمر د پنځه پنځوسو کلونو په شا او خوا کې وو او تور او سپین وربښتان یې وه. لاسونه یې تر شا تړل شوي وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کوټې په منځ کې پر یوه غټ بستر باندې یو جسد په یوه روجایي کې پیچلی پروت وو. روجایي ډېره په وینو لړلې وه. د وژل شوي نجلۍ ژړ وربښتان د بستر پر اړخونو باندې موښتي وه. میلز ته یې ترېسي ور په یاد کړه، او هغه یې په غوسه کړ. ولې دغسې ځای هغه ته خپله مېرمنه ور په یاد کړه؟

تور او سپین وربښتانو والا سړي له ډاکټرانو سره لانجه کوله او په لوړ آواز یې وویل: "هغه په زوره دا کار راباندې وکړ، او توپنچه یې په لاس کې وه."

د بستر تر شا پر دېوال باندې د (شهوت) کلمه لیکل شوې وه. میلز چې کله دېوال ته وکتل، ډېر په غوسه شو او لاسونه یې رېږدېدل.

سامرسیټ جسد ته کتل. ډاکټرانو وویل: "ته به و نه غواړې چې دا جسد ته دوهم ځل وګورې."

تورن سړي بیا په لوړ آواز وویل: "هغه په زوره دا کار راباندې وکړ، او توپنچه یې په لاس کې وه."

میلز او سامرسیټ هم جسد ته کتل، او هغوی ته یې ډېر بد احساس ور په زړه کړ. د جسد پر لوړې برخې باندې هیڅ کومه نښه نه وه، او ښځه ټپي نه وه، هر څه لاندې وه...

تورن سړي دا ځل ډېر په آرامۍ وویل: "هغه زما څخه وپوښتل چې آیا ما واده کړی دی او که نه، او توپنچه یې په لاس کې وه..."

سامرسیټ: "نجلۍ چېرې وه؟"

تورن سړی: " نجلۍ؟ موخه دې څه ده؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ: "آیا نوموړې پر سړک وه؟"

تورن سړی: "هغه پر بستر باندې وه، او دلته ناسته وه."

سامرسیټ: "چا وتړله؟ تا که هغه بل سړي؟"

تورن سړي په ژړه ګوني آواز وویل: "د هغه سره توپنچه وه... توپنچه یې زما پر خوله باندې نیولې وه!"

د میلز هغه ورځ ور په یاد شوه کله چې جان ډو یې پر خوله باندې توپنچه ور نیولې وه. د هغه معده په درد شوه او زړه یې بد شو. خپله کتابچه یې را وایستله او هغه پاڼه یې خلاصه کړه چې اووه لویې ګناوې پکښې لیکلي وې. د هغه په نظر یوه بله هم تر سره شوه - لاسونه یې رېږدېدل او په فکر کې یې ورګرځېدل چې درې نورې لا پاتې دي: (حسادت)، (غوسه) او (غرور).

هغه پر روجایي باندې وینو ته وکتل او له ځانه سره یې وویل: "بل به ثوک وي. خدایه بل ثوک!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپږم څپرکی

غرور (Pride)

د ټيليفون غږ ميلز له خوبه را پاڅوئ. هغه ناڅاپه د بستر څخه ولاړ شو. ټريسي په خپلو نوکانو د ميلز لاس کښېکښئ، او ويې ويل: "ميلزه، څه خبره ده؟"

ميلز په چټکۍ سره ټيليفون پورته کړ: "هلو؟"

"ما بيا دا کار وکړ."

ميلز داسې احساس وکړ لکه وينه چې يې يخېږي. ميلز د جان ډو آواز پېژندی. هغه څرنګه د ميلز نمبر پيدا کړ؟

"جان ډو! ته خبرې کوې؟ خبرې وکړه!"

خو هغه د جان ډو زنګ نه وو. سامرسيټ زنګ وهلی وو.

ميلز په غوسه شو، او په لوړ آواز يې وويل: "په تا بيا څه شوي دي سامرسيټه؟" ميلز د بستر تر څنګ ساعت ته وکتل، د سهار ۳۸: ۴ بجې وې.

سامرسيټ: "هغه ساتونکی چې د جان ډو د اپارتمان ساتلو ته ګومارل شوی وو، ما ته يې زنګ ووهئ. جان ډو خپل اپارتمان ته زنګ وهلی وو، او دغه صوتي پيغام چې تا واورېدئ، هلته يې پرې ايښی وو."

ميلز: "نور څه خو يې نه وه ويلي؟"

سامرسيټ: "نه. موږ يو بل جسد هم وموند – (غرور)."

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټرېسي ډېره وارخطا وه، او ويې ويل: "څه خبره ده ميلزه؟"

د ميلز سر درد کاوه او ويې ويل: "کاشکې زه په پوهېدای."

کله چې ميلز د پېښې سيمې ته ورسېد، پوليس مخکې لا ورغلي وه او خپلې څېړنې يې تر سره کولې. سامرسيټ او ډاکټر د خوب په کوټه کې وه. لومړی ليکنې ميلز د بستر تر شا پر دېوال باندې وليدې: (غرور) -او تر لاندې يې -*ما هغه نه ده وژلې. هغې په خپله خوښه دا پرېکړه وکړه.*

جسد پر بستر باندې پروت وو، د ښځې پر مخ بنداژ را تاو شوی وو. بنداژ په وينو لړلی وو. په يوه لاس کې يې يو کوچنی بوتل وو. پر بستر باندې دوې سور رنګه ګولۍ هم پرتې وې. پر بستر باندې د ماشومانو د لوبو خرسکان چې د پنبه وو او وړيو څه جوړ شوي وه، شا او خوا پراته وه.

ډاکټر د جسد د سر څخه بنداژ غوڅ کړ. ميلز چې کله هغه ته وکتل، وېره ورته پيدا شوه. سامرسيټ د مړي يو انځور وموند او هغه يې ميلز ته ور ښکاره کړ. د هغې نوم ليندا ابرناتي وو – او ښايسته ښځه وه.

ډاکټر بنداژ لېرې کړ، د هغې پزه پرې شوې وه. ميلز چې کله هغه وليدله نو مخ يې بلې خوا ته واړوئ. د هغه زړه بد شو او کوټه يې پرېښودله.

سامرسيټ: "قاتل د هغې پزه ور پرې کړېده، او هغې ته يې د دواوو بوتل ورکړی وو. هغې ته يې ويلي وه چې يا به بېله پزې ژوند کوي او يا به ځان وژني."

ميلز او سامرسيټ د ټرافيک په ګڼه ګوڼه کې بېرته ځانونه د پوليسو حوزې ته ورسول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې هغوی د موټر نه ښکته شول، یو سړی هم د ټکسي نه ښکته شو، او هغوی دواړه یې د پولیسو د حوزې تر ودانۍ وڅارل – او ویې ویل: "بخښنه غواړم د کشف افسره؟"

میلز لا روان وو.

"د کشف افسره؟!"

میلز تر شا وکتل او ډېر په تعجب شو. هغه سړی جانډو وو. جانډو په خندا شو، او خپل لاسونه یې پورته ونیول. د هغه کمیس او پتلون په وینو لړلي وه.

د میلز هیڅ باور نه کېدی چې داسې پېښه به وشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کليفورنيا په لوړ آواز ووېل: "دا جان ډو دی." هغه خپله توپنچه د جان ډو پر غوږ ونيوله او په لوړ آواز يې ووېل: "پر ځمکه پرېوزه! همدا اوس! ډېر ژر! "

ميلز او نورو پوليسانو هم خپلې توپنچې پر جان ډو نيولې وې. سامرسيټ بېرته د زينو څه لاندې ښکته شو، او ويې ويل: "احتياط وکړئ!"

جان ډو پر مخ پر ځمکه پروت وو، او څه چې ورته ويل کېدل، هماغسې يې کول، خو ميلز نه غوښتل چې نور خطر وزغمي، نو د جان ډو مخې ته ودرېد او توپنچه يې د هغه پر غاړه باندې کښېښوده، او په امر يې ووېل: "لاسونه دې د سر تر شا ونيسه!، ځان مه خوځوه!"

جان ډو مخ واړوئ او سامرسيټ ته يې په خندا ووېل: "سلام!"

کليفورنيا په لوړ آواز ووېل: "خوله دې بنده کړه!" –او د جان ډو سر يې پر ځمکه کښېکښېنوئ.

ميلز سامرسيټ ته کرار په غوږ کې ووېل: "دا څه دي؟، زما خو هيڅ سر خلاص نه شو چې دا څه دي؟"

سامرسيټ خپل سر وښوراوه.

جان ډو بيا ميلز ته وکتل، او ويې ويل: "زه غواړم خپل د مدافع وکيل سره خبرې وکړم."

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووم څپرکی

حسادت او غوسه (Envy and Wrath)

کله چې جان ډو د خپل وکیل سره خبرې کولې، سامرسیټ د هیندارې تر شا ورته کتل. جان ډو ډېر آرام وو او خندل یې. هغه داسې ښکارېدی لکه یو معمولي سړی چې وي، هیڅ د قاتل بڼه یې نه درلوده.

د جان ډو وکیل پوښتنې کولې او بیا به یې په خپله کتابچه کې نوټ اخیستی. سامرسیټ د هغوی آواز نه اورېدی، ځکه د امریکا د قانون پر اساس هیڅ څوک حق نه لري چې د یوه مجرم او د هغه د وکیل خبرو ته غوږ ونیسي.

میلز او کپتان هم د سامرسیټ سره یو ځای هغوی ته کتل.

میلز: "کپتان صاحب، موږ د هغه نه کله پوښتنه کولای شو؟"

کپتان: " ته نشې کولای، ځکه هغه به وایي چې خپل ځوابونه یې ورکړي دي. د هغه خبرې ټوله د مدافع وکیلانو دفتر ته ځي."

میلز خپل سر وښوراوه، او ویې ویل: "داسې ښکاري چې هغه پښېمانه نه دی. تاسې خپله ورته وګورئ!"

سامرسیټ: "هغه تر اوسه پورې خپل کار پای ته نه دی رسولی."

کپتان وخندل او ویې ویل: "هغه به په زندان کې څه وکړای شي؟"

سامرسیټ: "زه نه پوهېږم، خو دومره پوهېږم چې هغه تر اوسه پورې خپل کار پای ته نه دی رسولی. مخکې له هر څه نه هغه باید د (حرص) او (غوسې) ګناه کاران مړه کړي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

کپتان: "کېږي هغه خپل کار سر ته رسولی وي، موږ تر اوسه پورې د هغوی جسدونه نه دي موندلي."

سامرسیټ: "زه فکر نه کوم. هغه دا غواړي چې د وژلو پیغام یې ولېږي. نو ولې د وروستیو دوو قتلونو په اړه چُپ پاتې شي؟"

د غرمې وروسته، میلز او سامرسیټ د کپتان دفتر ته وروغوښتل شول. د جان ډو وکیل، مارک سوار هم هلته وو.

کپتان خپل سر مارک سوار ته وښوروئ او ویې ویل: "ورته ووایه."

مارک سوار خپل مخ میلز او سامرسیټ ته واړوئ، او ویې ویل: "زما موکل ما ته وویل چې دوه نور جسدونه یا قربانیان هم شته، او کوم چېرې یې پټ کړیدي. نوموړی وایي چې هغه ځای به یوازې د کشف افسرانو میلز او سامرسیټ ته نن پر شپږو بجو ور ښکاره کړي."

میلز: "ولې موږ ته؟"

مارک سوار: "هغه ستاسو ډېر درناوی کوي، او ستاسو کار ډېر ستایي."

سامرسیټ: "دا د هغه د ګېم (لوبې) یوه برخه ده."

مارک سوار: "زما موکل همدارنګه وویل که د هغه دا غوښتنه تر سره نه شي، نو په محکمه کې به ځان په لېونتوب واچوي، او جسدونه به هیڅکله و نه موندئ. خو که د هغه دا غوښتنه ومنل شي، هغه به په خپل ټولو جرمونو همدا اوس اعتراف وکړي."

سامرسیټ: "که ستا موکل ځان په لېونتوب واچوي، ته به څه وکړې؟ هغه به لېونی ثابت نه شي؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارک سوار: "ښايي کوم څه وکړای شو، خو دا هم په ياد ولره که پوليس و نه توانېدل چې جسدونه ومونډي، بيا به ستاسو ځواب څه وي؟"

سامرسيټ: "خو موږ بايد ډاډه شو چې په ريښتيا هم دوه نور جسدونه شته."

سامرسيټ پوهېدی چې دا ډېر ناسم کار دی چې د جان ډو په خوله وکړي او د هغه خبره ومني، خو د دې پرته کومه بله لاره نه وه.

ميلز او سامرسيټ د پوليسو د حوزې د موټرانو په پارکينګ کې په خپل موټر کې کښېنستل. جان ډو هم له دوی سره په موټر کې ناست وو.

کابو يو نيم کيلومتر لېرې، کليفورنيا او دوه نور پوليسان د خپلو وسلو سره په چورلکه کې ايسار وه. کله چې چورلکله پورته شوه، يوه پوليس سامرسيټ ته اشاره وکړه چې حرکت وکړي.

د سامرسيټ او ميلز سره مايکروفونونه وه. په چورلکه کې کليفورنيا د هغوی ټوله خبرې اورېدلې. په هر ډول بېړني حالت کې کليفورنيا د هغوی سره مرسته کولای شوای.

سامرسيټ تر کوڅو ووتئ او ټوله جګې ودانۍ تر شا پاتي شوې. شل دقيقې وروسته هغوی لويو لارو ته داخل شوه او شا او خوا دښتونه وې.

جان ډو: "همدلته موټر ودروه، دغه ځای به سم وي."

سامرسيټ د موټر سرعت کم کړ. هلته هيڅ کوم بل څه نه وه – يو لوی دښت وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخې ته د سړک ها خوا یوه ټیټه ودانۍ وه چې دا یوازینی ځای وو چې هغوی ته ښکارېدئ.

سامرسیټ موټر ودروئ. جان ډو میلز ته وکتل او ویې ویل: "آیا اوس کولای شم د موټر څخه ښکته شم؟"

میلز او سامرسیټ یو بل ته وکتل او نه پوهېدل چې آیا دا به د جان ډو د پلان یوه برخه وي او که نوموړی صرف لېوتتوب کوي.

سامرسیټ لوړ وکتل، چورلکه هم نه ښکارېدله. هغه هیڅ نه پوهېدی چې جان ډو به دلته څه پلان ولري. هغوی په داسې ځای کې وه چې هیڅ څه هم نه وه، خو که هر څه پېښ شي، نو چورلکه به هغوی داسې وژغوري لکه یوه پیشو چې د موږک پسې راشي.

جان ډو سړک ته کتل او ویې ویل: "څو بجې دي؟"

سامرسیټ: "ولې؟ د څه پسې ګورې؟" هغه خپل ساعت ته وکتل، د اوو بجو څه څو دقیقې تېرې وې.

جان ډو: "را به شي، هغه نیږدې دی – را روان دی."

په اوږده واټن کې یو سپین موټر ډېر چابک را روان وو او تر شا یې خاورې او دوړې لکه وریځ بادېدلې.

سامرسیټ خپله وسله را وایستله او د موټر په لورې یې وځغستل. میلز ته یې وویل چې د جان ډو سره پاته شي.

میلز خپله وسله را وایستله او جان ډو یې ټینګ ونیوئ، او سامرسیټ ته یې غږ کړه: "ودرېږه!" خو سامرسیټ هغه ته غوږ و نه نیوئ. میلز خپله توپنچه د جان ډو پر مخ ونیوله او ویې ویل: "ښور و نه خورې!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

کليفورنيا هڅه کوله چې د سامرسيټ خبرو ته په ځير سره غوږ ونيسي، خو د مخابرې په غږ کې کومه ستونزه وه.

سامرسيټ: "يو موټر دی يو څه يې راوړي دي... نه پوهېږم چې څه به وي... "

جان ډو ډېر آرام وو او د سامرسيټ په لوري سوکه سوکه روان شو او ويې ويل: "ښه دی چې زه او ته اوس يو څه وخت لرو چې خبرې وکړو."

ميلز خپله توپنچه د جان ډو پښو ته ونيوله او ورته ويې ويل: "ودرېږه! او پر ځمکه کښېنه!" په هماغه شېبه ميلز سامرسيټ ته هم کتل.

جان ډو بېرته خپل مخ راواړوئ، کرار کرار يې خندل، او ويې ويل: "د کشف افسره، تا چې وينم نو به زړه کې مې حسادت پيدا شی."

سامرسيټ په هوا کې د توپنچې اخطاريه فير وکړ او موټر ودرېدئ. سامرسيټ په لوړ آواز موټر چلوونکي ته وويل: "دباندې راووځه، او لاسونه دې پر سر باندې ونيسه، همدا اوس!"

موټر چلوونکی راووتئ، لاسونه يې پورته نيولي وه، او په ژړه ګوني آواز يې وويل: "ما مه وله! څه غواړې؟ ته راته ووايه د څه په تمه دلته ولاړيې؟ هغه څه چې غواړې زه يې درسپارم."

سامرسيټ خپله توپنچه پر سرې باندې نيولې وه او ويې ويل: "ته څوک يې؟ دلته د څه لپاره راغلی يې؟"

موټر چلوونکی: "دلته مې يو څه راوړي دي، ماته دا دنده راکړه شوې ده چې يو شی تاسو ته دروسپارم."

سامرسيټ: "د چا لپاره؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسيټ خپله توپنچه د سړي پر سر باندې نيولې وه او د موټر د شا ټول–بکس يې خلاص کړ.

موټر چلوونکی: "دغه بکس مې راوړی دی، هغه بېګانه سړي پنځه سوه ډالره راکړه او راته ويې ويل چې دغه بکس بايد دلته پر اوو بجو راورسوم... پر ما لږ څه ناوخته شو... خو..."

سامرسيټ دا ځل په کرار آواز وويل: "بکس را ښکته کړه او پر ځمکه يې کېښېږده."

موټر چلوونکي بکس پر ځمکه کېښېښود او تر شا لاړ – خپل لاسونه يې بېرته پر سر باندې ونيول.

سامرسيټ وليدل چې پر بکس باندې ليکلي وه: *د کشف افسر ډېويډ ميلز لپاره.*

کليفورنيا د سامرسيټ آواز د ږغ او ږوغ سره سره واورېدئ: "د جان ډو لخوا مو يو بکس تر لاسه کړ... نه پوهېږم چې دننه به پکښې څه وي... غواړم چې خلاص يې کړم."

کليفورنيا د چورلکې پيلوټ ته وويل: "د بم د خنثی کولو رياست ته زنګ ووهه، ډېر ژر يې دلته را وغواړه."

پيلوټ: "آيا لاندې ورشم؟"

کليفورنيا: "نه، هغه تر اوسه موږ ته نه دي ويلي."

ميلز غوښتل پوه شي چې سامرسيټ څه کوي. موټر چلوونکي وځغستل. سامرسيټ هم ورته وويل چې هغه ځای پرېږدي او لاړ شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جان ډو خبرې کولې: "کاشکې زه یو معمولي سړی وای، کاشکې ما یو ساده ژوند درلودلای."

سامرسیټ د بکس تر څنګ پر زنګنو کت شو.

میلز له ځانه سره وویل: "څه پېښه ده!"

سامرسیټ خپله چاړه له جېبه را وایستله او غوښتل یې چې بکس خلاص کړي. دننه یو درونډ شی وو چې په پلاستیک کې پېچل شوی وو. پلاستیک په وینو لړلی وو، هغه دننه ورته وکتل.

یو ځل ناڅاپه سامرسیټ شا ته ولوېد او ویې ویل: "اوه خدایه!" ناڅاپه یې ډېر ناتوانه احساس وکړ. نه یې غوښتل چې بیا یې وګوري. خو بیا یې هم ورته وکتل او ویې ویل: "اوه خدایه!"

میلز بیا هم کتل – لکه په سامرسیټ چې یو څه وشول. هغه جان ډو تر اوږه ونیوئ، او ویې ویل: "ولاړ شه!، راځه چې ځو!"

جان ډو هڅه کوله چې روان شي، خو د میلز لپاره یې نشوای ځغستلای.

جان ډو: "تا د خپل ځان لپاره ډېر ښه ژوند جوړ کړی دی."

میلز په ډېرې غوسې سره وویل: "چُپ شه او روان شه!"

سامرسیټ اوږده سا وایستله او هڅه یې کوله چې ضعف ونه کړي او ونه لوېږي. د هغه پښې ناتوانه شوې، پر موټر باندې یې لاس ونیوئ، او معده یې په درد شوه. کله چې پورته یې وکتل سترګې یې له اوښکو ډکې وې، او سم یې نشوای لیدلای، خو میلز او جان ډو د هغه په لورې ور روان وه. سامرسیټ بیا هم له ځانه سره ویل: "اوه خدایه، دا ولې...!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز په لوړ آواز وویل: "سامرسیټ!، څه خبره ده؟"

سامرسیټ په لوړ آواز وویل: "خپله توپنچه وغورځوه!"

میلز: "ته څه وايې؟"

جان ډو بیا هم خبرې کولې: "زه غواړم چې ووایم زه ستا ډېر درناوی کوم... او ستا د ښایستې مېرمنې تړېسي هم... "

میلز بېرته مخ راواړوئ او ویې ویل: "څه دې وویل؟"

جان ډو خندل. سامرسیټ د میلز په لورې ور وځغستل او ویې ویل: "خپله وسله وغورځوه! دا امر دی!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلز: "ته تقاعد شوی یې! زه اړتیا نه لرم چې تا ته غوږ ونیسم."

میلز جان ډو ته ورنیږدې شو، او خپله توپنچه یې د هغه پر سینه باندې ونیوله.

جان ډو: "زه نن سهار ستا کور ته ولاړم. ته هلته نه وې، نو ما هڅه وکړه چې د خاوند رول ولوبوم. ما غوښتل چې یو ساده سړی اوسم... خو بریالی نشوم، او د هغه پر ځای مې له ځانه سره یو څه را واخیستل."

میلز په تعجب سره کتل او حیران ښکارېدئ. هغه خپل مخ سامرسیټ ته واړوئ چې پوښتنه ورنه وکړي.

سامرسیټ خپل لاس میلز ته ونیوی، سترګې یې له اوښکو ډکې وې او ویې ویل: "توپنچه دې ما ته راکړه."

جان ډو: "ما یو څه له ځانه سره را واخیستل چې ستا مېرمنه را په یاد کړي - د هغې ښایسته سر. ما د هغې سر غوڅ کړ، ځکه ستا له عادي ژوند سره مې رخه کېږي. دا سې ښکاري چې (*حسادت*) زما ګناه ده.

میلز په لوړ آواز وویل: "دا ریښتیا نه دي! " هغه خپله توپنچه د جان ډو پر مخ ونیوله او ویې ویل: "وو ایه چې دا ریښتیا نه دي!"

سامرسیټ میلز ځانته را کش کړ او ویې ویل: "زه تا نه پرېږدم چې جان ډو په مرمۍ وولې."

میلز: "په بکس کې څه دي سامرسیټه؟ را ته وو ایه!"

سامرسیټ ځواب نشوای ورکولای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جان ډو ډېر آرام وويل: "ما همدا اوس درته وويل افسره."

ميلز په لوړ آواز وويل: "چُپ شه!"

جان ډو غوښتل چې ميلز په غوسه کړي، او ويې ويل: "په (غوسه) شه!"

ميلز: "خوله دې بنده کړه!"

ميلز جان ډو په خپله توپنچه باندې پر مخ ووهی.

سامرسيټ: "ميلزه، هغه ستا نه غواړي چې ته همداسې وکړې – نه وينې؟"

جان ډو: "مړ مې کړه!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ: "هغه ستا نه غواړي چې مړ يې کړې. څه چې جان ډو غواړي ته هماغسې مه کوه. که ته يو تورن سړی مړ کړې، نو هر څه به له لاسه ورکړو."

میلز: "بیا به ورته ووايو چې هغه تښتېدئ، او ما وويشتئ. پر دې به بيا وروسته خبرې وکړو، هيڅ څوک به په خبر نه شي."

سامرسیټ: "هغوی به تا بندي کړي میلزه. هغوی ته دا مهمه نه ده چې جان ډو څوک دی. يو پوليس چې يو تورن سړی ووژني نو له ځانه دفاع نشي کولای. داسې مه کوه، داسې نه چې بندي شې."

میلز: "پروا نه لري."

سامرسیټ: "که ته بندي شې میلزه، نو دا جګړه به څوک مخې ته بوځي؟"

جان ډو په ډېرې آرامۍ سره ووېل: "هغه ته غوږ مه نيسه، مړ مې کړه!"

سامرسیټ: "نه! که ته دلته و نه اوسې نو زما ځای به څوک ونيسي؟"

جان ډو: "ترېسي د خپل ژوند غوښتنه وکړه، او همدا رنګه د خپل د ماشوم د ژوند غوښتنه يې هم کوله."

میلز حيران شو او لاسونه يې رېږدېدل.

جان ډو هم حيران شو: "ته خبر نه وې چې ته به پلار شې؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ ډېر ستړی او ناتوانه ښکارېدئ، او ویې ویل: "که ته هغه مړ کړې، هغه به دا جګړه وګټي."

جان ډو سترګې پټې کړې او لاسونه یې پر خپل مخ باندې ونیول.

میلز د جان ډو پر مخ باندې فیر وکړ، او ویې ویل: "سمه ده، جان ډو وګټله."

د جان ډو د سر پورتنۍ برخه د مرمۍ په فیر سره والوتله، او هغه تر شا ولوېد. سړک په وینو سور شو.

میلز خپله توپنچه پر ځمکه وغورځوله، مخ یې واړوئ او روان شو. څو قدمه وروسته، پر زنګنو کت شو او لاسونه یې پر مخ کېښښودل.

سامرسیټ جسد ته وکتل. د جان ډو د سر څخه وینې روانې وې. سامرسیټ خپلې سترګې پټې کړلې، او نه یې غوښتل چې نور ورته وګوري.

دوه ساعته وروسته سامرسیټ بیا هم هلته وو. د پېښې په ځای کې د پولیسو ډېر موټران ولاړ وه چې پر سر یې سره او شنه څراغونه لګېدل او مړه کېدل. هغوی میلز یو ساعت د مخه لا د هغه ځای څخه ایستلئ وو.

کپتان سامرسیټ ته ور نیږدې شو او ویې ویل: "هر څه ختم شول، ته اوس کور ته ولاړ شه."

سامرسیټ: "میلز څنګه شو؟ تاسو به اوس څه وکړئ؟"

کپتان: "موږ به یو ډېر ښه د مدافع وکیل ورته پیدا کړو، خو هغه به بې له شکه زندان ته ځي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

سامرسیټ په ډېرې خواشینی سره وویل: "نو په دې صورت کې جاڼ ډو وګټله. هغه اووه کسان ووژل. که میلز حساب کړې اته، باید ووایم چې نهه... که هغه ماشوم هم ورسره حساب کړې."

کپتان: "ځه کور ته ولاړ شه، ته اوس تقاعد شوی یې."

سامرسیټ: "ما خپلې پرېکړې ته بېرته بدلون ورکړ، زه غواړم چې پاتې شم، او نه غواړم چې تقاعد شم."

کپتان: "په ځان ډاډه یې؟"

سامرسیټ: "پوره ډاډه یم."

سامرسیټ د خپل موټر دروازه پرانیستله او ویې ویل: "په دوشنبې به سره ووینو."

سامرسیټ پوهېدئ چې اوس دا ځای نشي پرېښودلای. میلز چې ولاړئ، نو یو بل څوک باید پاتې شي چې دا جګړه مخې ته بوځي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

Se7en

Anthony Bruno

(Novel)

ISBN 978-9936-645-02-4
9 789936 643024

کائینات څېړنیز او دژباړي مرکـــــز
Kāyenāt Research and Translation Center
مرکز تحقیقات و ترجـــــمه کاینات

Pashto Translation: Aziz Basam

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library